

U IME NARODA

OSNOVNI SUD U PODGORICI, u vijeću sastavljenom od sudije Maje Zeković kao predsjednika vijeća, i sudija porotnika Lubarda Vojislava i Božović Dragana, kao članova vijeća, uz učešće Andrijane Janković kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženih Tomašević Nikole, zbog krivičnog djela pronevjere iz čl.420 st.2 u vezi st.1 KZ-a, koga je u ovom postupku branio advokat iz Podgorice Željko Jočić, a po zamjениčkom punomoćju istog advokat Nikola Tomković, Rajković Aleksandra, zbog krivičnog djela pronevjere iz čl.420 st.1 KZ-a CG, koga je u ovom postupku branio advokat Igor Brnović, Vukadinović Rajka, zbog krivičnog djela pronevjere iz čl.420 st.1 KZ-a CG, koga je u ovom postupku branio advokat Nebojša Asanović i Tomović Djurice, zbog krivičnog djela nesavjestan rad u službi iz čl.417 st.1 i krivičnog djela nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivnih materija iz čl.403 st.1 KZ CG, koga je u ovom postupku branio advokat Miladin Adžić, rješavajući po optužnici ODT-a iz Podgorice Kt.br. 2158/06 od 14.04.2009. godine, koju je na glavnom pretresu zastupala Maja Jovanović, zamjenik ODT-a u Podgorici, u prisustvu zastupnika optužbe, optuženih i njihovih branilaca, nakon održanog glavnog i javnog pretresa, dana 24.02.2010.godine, nakon tajnog vijećanja i glasanja donio je, a dana 01.03.2010.godine i javno objavio

PRESUDU

I

OPTUŽENI:

1. **NIKOLA TOMAŠEVIĆ**, JMBG 1912947210044, od oca Miloša i majke Anke, rođene Sršen, rođen 19.12.1947. godine u Pljevljima, nastanjen u Ulici Vasa Raičkovića broj 9, završio srednju ekonomsku školu, oženjen, otac dvoje djece, nalazi se na birou rada, lošeg imovnog stanja, državljanin Crne Gore, neosudjivan.
2. **ALEKSANDAR RAJKOVIĆ**, JMBG 0311969210032, zvani Acko, od oca Rajka i majke Slobodanke, rođene Etomović, rođen 03.11.1969. godine u Podgorici, gdje i živi u Ulici Ljubotinjskih junaka 10, oženjen, otac dvoje mlđb. djece, zaposlen u Područnom organu za prekršaje kao dostavljač, lošeg imovnog stanja, neosudjivan.
3. **DJURICA TOMOVIĆ**, JMBG 0904953210246, zvani Djuro, od oca Vojina i majke Zorke, rođene Zečević, rođen 09.04.1953. godine u Makedoniji, nastanjen u Podgorici Ulica Radosava Burića broj 169, završio srednju ekonomsku školu, oženjen, otac dvoje djece, zaposlen u Područnom organu za prekršaje na referentskim poslovima, srednjeg imovnog stanja.

KRIVI SU

Zato što su:

1. Okrivljeni Tomašević Nikola i okrivljeni Rajković Aleksandar,

U periodu od 28. oktobra 2003. godine do maja mjeseca 2006. godine, kao referenti za izvršenje prekršajnih kazni u Područnom organu za prekršaje u Podgorici, u namjeri da sebi pribave protivpravnu imovinsku koristi, prisvojili novac koji im je povjeren u službi, na način što su u postupku prinudnog izvršenja novčanih kazni izrečenih u prekršanom postupku od strane nadležnim državnih organa, kada je novčana kazna zamijenjena u kaznu zatvora, a odlazili kod kažnjenih lica, zajedno sa ovlašćenim službenim licima policije, radi privodjenja na izdržavanje zatvorske kazne, pa kad su kažnjena lica ponudila da kaznu plate okrivljeni su od istih uzimali novac na ime naplate izrečene novčane kazne, o čemu su kažnjenim licima izdavale priznanice koje su bile ovjerene službenih pečatom Područnog organa za prekršaje i potpisane od strane upravitelja izvršne sudske pisarnice okrivljenog Tomović Djurice, koji novac nijesu upućivali na žiro-račune nadležnih državnih organa pa su tako:

- okrivljeni Tomašević Nikola od kažnjelog lica Radulović Valentine u izvršnom postupku Ips.br.9434/05, naplatio novac u ukupnom iznosu od 450,00 €, o čemu je izdao pet priznanica serijskog broja 007084 od 25.02.2006. godine, broj 007088 od 18.03.2006. godine, broj 007017 od 10.05.2006. godine, broj 007009 od 25.04.2006. godine, broj 007093 od 31.03.2006. godine, i dvije priznanice nepoznatog broja i datuma koji novac je prisvojio,

- okrivljeni Tomašević Nikola od Četković Milijana u izvršnom postupku Ips.br. 7556/04 po krivici kažnjelog lica Četković Danke naplatio novac u ukupnom iznosu od 270,00 €, o čemu je izdao priznanice serijskog broja 001477 od 13.01.2006. godine, na iznos od 50,00 €, priznanicu bez broja od 15.12.2005. godine, na iznos od 200,00 €, i priznanicu broj 007011 od 26.04.2006. godine na iznos od 20,00 €, koji novac je prisvojio,

- okrivljeni Tomašević Nikola od kažnjelog lica Vuletić Zorana u izvršnim postupcima Ips.br.6894/02, Ips.br.6773/02, Ips.br.1061/, Ips.br.3399/03, Ips.br.6243/03, Ips.br.6196/03, Ips.br.21/04 i Ips.br.22/04, naplatio novac u ukupnom iznosu 3.055,00 €, za koji mu je izdao priznanicu serijskog broja 007061 bez datuma, br.034271 od 07.2004. godine, br. 035219 od 09.11.2004. godine, br.34294 od 20.09.2004. godine, br. 0038414 od 13.05.2004. godine, br.034213 od 02.03.2004. godine, br. 034227 od 29.03.2004. godine, br.0001239 od 19.04.2004. godine, br.007019 od 24.01.2005. godine, br.035219 od 10.2004. godine, br.0001261 od 10.06.2004. godine, broj 035233 od 13.12.2004. godine, br. 034283 od 16.08.2004. godine, br. 007068 od 10.09.2006. godine, br.007090 od 21.03.2006. godine, br.0001497 od 15.02.2006. godine, priznanicu bez broja od 06.03.2005. godine, priznanicu bez broja od 24.01.2005. godine, br.0001488 od 30.01.2006. godine, jednu priznanicu bez broja od 20.12.2005. godine, jednu priznanicu bez broja od 13.12.2005. godine, broj 0004628 od 04.02.2005. godine, broj 0038588 od 28.09.2005. godine, br.0038575 od 02.09.2005. godine, br.0001642 od 04.04.2005. godine, br.0001223 od 23.02.2005. godine, br.0001457 od 16.06.2005. godine i br.0001661 od 28.04.2005. godine, koji novac je prisvojio,

- okrivljeni Tomašević Nikola od kažnjelog lica Simonović Luke u izvršnom postupku Ips.br.1697/04 naplatio novac u iznosu od 45,00€ o čemu je izdao priznanicu bez broja i datuma, koji novac je prisvojio,

-okrivljeni Rajković Aleksandar od kažnjelog lica Mijović Davora u izvršnom postupku Ips.br.4844/03-10 i Ips.br.7596/03 naplatio novac u ukupnom iznosu od 76,00 € o čemu mu je izdao

priznanice br.003134 od 01.07.2005. godine i br.759603 od 27.04.2005. godine na iznose od po 38,00 €, koji novac je prisvojio,

- okrivljeni Rajković Aleksandar od kažnjelog lica Suković Enisa, u izvršnom postupku Ips.br.1874/04 naplatio novac u iznosu od 47,00 € o čemu mu je izdao priznanicu br.003131 od 08.10.2005.godine, koji novac je prisvojio,

-okrivljeni Rajković Aleksandar od kažnjelog lica Đoković Ahmeta u izvršnom postupku Ips.br.2653/03 naplatio novac u iznosu od 51,00 € koji novac je prisvojio,

-okrivljeni Rajković Aleksandar od kažnjelog lica Junčaj Davida u izvršnom postupku Ips.br.4075/03 naplatio novac u iznosu od 45,00 € o čemu je Junčaj Roku dana 02.12.2004.godine izdao priznanicu bez serijskog broja koji novac je prisvojio,

-okrivljeni Rajković Aleksandar od kažnjelog lica Junčaj Nua, u izvršnom postupku Ips.br.5555/01, naplatio novac u iznosu od 72,00 €, o čemu je izdao priznanicu serijskog broja 0001067 od 28.10.2003. godine, koji novac je prisvojio,

- okrivljeni Rajković Aleksandar od kažnjelog lica Junčaj Tonina u izvršnom postupku Ips.br.9856/01, naplatio novac u iznosu od 48,00 €, o čemu je izdao priznanicu broj 0001067 od 28.10.2003. godine, koji novac je prisvojio,

- okrivljeni Rajković Aleksandar od kažnjelog lica Novović Aca, u izvršnim postupcima Ips.br.3704/05, naplatio novac u iznosu od 110,00 €, o čemu je izdao priznanicu bez broja od 20.07.2005. godine i u predmetu Ips.br.4567/03, naplatio novac u iznosu od 50,00 €, o čemu je izdao priznanicu bez broja od 20.04.2005. godine, koji novac je prisvojio,

I tako sebi optuženi Tomašević Nikola pribavio protivpravnu imovinsku korist u iznosu od 4.769.269 €, a optuženi Rajković Aleksandar u iznosu od 411,00 €.

- čime je okrivljeni Tomašević Nikola izvršio krivično djelo pronevjere iz čl.420 st.2 u vezi st.1 Krivičnog zakonika, a okrivljeni Rajković Aleksandar krivično djelo pronevjere iz čl.420 st.1 Krivičnog zakonika CG.

2. Optuženi Tomović Djurica,

Tokom 2006. pa sve do 16. oktobra 2006.godine u Podgorici, u svom stanu u Ul. Radosava Burića broj 169, neovlašćeno držao vatreno oružje, pušku "Mausser" model 1924 cal. 7,6 mm, fab.br.161418, za koju nije shodno članu 27 Zakona o oružju, posjedovao oružni list,

- čime je izvršio krivično djelo nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivnih materija iz čl.403 st.1 Krivičnog zakonika CG.

Pa im sud primjenom navedene zakonske odredbe i čl.2,4,5,13,14,15,42,52,53,54 KZ-a CG, i čl.199,202 i 364 Zakonika o krivičnom postupku izriče:

USLOVNE OSUDE

Kojima, optuženim Tomašević Nikoli i Rajković Aleksandru prethodno utvrđuje kazne zatvora u trajanju od po 1 (jedne) godine, i istovremeno određuje da se ove kazne neće izvršiti ukoliko optuženi u roku od 3 (tri) godine, od dana pravnosnažnosti presude ne izvrše novo krivično djelo.

Optuženom Tomović Djurici, prethodno utvrđuje kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) mjeseca, i istovremeno određuje da se ova kazna neće izvršiti ukoliko isti u roku od 1(jedne) godine od dana pravnosnažnosti presude ne izvrši drugo krivično djelo.

Dužan je optuženi Tomašević Nikola, na ime troškova postupka uplatiti ovom sudu iznos od 1.500 €, a Rajković Aleksandar u iznosu od 500,00 €, a koji troškovi se odnose na finansijsko vještačenje, a na ime paušala u iznos po 50,00 €, u roku od 15 dana od dana pravnosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Na osnovu čl.75 KZ-a CG u odnosu na okrivljenog Tomović Djuricu izriče se:

MJERA BEZBJEDNOSTI

Oduzimanje puške "Mausser" model 1924 cal. 7,6 mm, fab.br.161418, kao predmeta izvršenja ovog krivičnog djela.

II

Na osnovu čl. 363 tač.3 Zakonika o krivičnom postupku CG.

Optuženi Tomović Djurica s prednjim generalijama,

OSLOBADA SE OD OPTUŽBE

Kojom je predstavljeno da je:

1. U periodu od 2003. do maja mjeseca 2006. godine kao službeno lice, upravitelj izvršne sudske pisarnice Područnog organa za prekršaje u Podgorici, propuštanjem dužnosti nadzora očigledno nesavjesno postupao u vršenju službe, iako je bio svjestan da usled toga može nastupiti imovinska šteta na način što, kao lice koje rukovodi radom izvršne sudske pisarnice, koja pisarnica je shodno čl.81 st.1 Pravilnika o unutrašnjem poslovanju Organa za prekršaje ("Sl. list RCG" br.15/95), nadležna da se stara o izvršenju odluke o naplati novčane kazne i odgovoran je za njen rad, u postupku prinudne naplate novčanih kazni, nije kontrolisao rad referenata ta izvršenje prekršajnih kazni okrivljenih Tomašević Nikole, Rajković Aleksandra i Vukadinović Rajka, koji su naplaćivali novčane kazne neposredno na terenu, od kažnjenih lica o čemu su istima izdavali priznanice koje je okrivljeni Tomović prethodno ovjeravao svojim potpisom i koje su bile ovjerene službenim pečatom Područnog organa za prekršaje, a da referente prethodno nije zaduživao predmetnim priznanicama, niti predmetima u kojima su vršili naplatu i nije se starao o ažurnom vođenju evidencije o izvršenju

novčanih kazni usled čega je, izvršenjem krivičnih djela opisanih pod tačkom 1 dispozitiva, nastupila šteta za Budžet Crne Gore, u ukupnom iznosu od 6.269.00 €.

- čime bi izvršio krivično djelo nesavjestan rad u službi iz čl.417 st.1 Krivičnog zakonika CG.

III

Na osnovu čl. 362 tač.1 Zakonika o krivičnom postupku, u odnosu na optuženog:

3. RAJKA VUKADINOVIĆA, JMBG 2208973210286, od oca Draga i majke Zorke, rođene Laković, rođen 22.08.1973. godine na Cetinju, nastanjen u Podgorici, Ponari bb, oženjen, otac dvoje mlđb. djece, zaposlen u Područnom organu za prekršaje na poslovima dostavljača, lošeg imovnog stanja, neosudjivan.

OPTUŽBA SE ODBIJA

Kojom je predstavljeno da je:

Od kažnjenog lica Klikovac Miroslava u izvršnom postupku Ips.br.67/05 naplatio novac u iznosu od 320,00 €, koji je novac prisvojio,

- čime bi izvršio krivično djelo pronevjera iz čl.420 st.1 KZ-a CG.

Troškovi krivičnog postupka u dijelu stava II i III izreke ove presude padaju na teret budžetskih sredstava suda.

Obrazloženje

Optužnicom ODT u Podgorici Kt.br. 2158/06 od 14.04.2009.godine, optuženom Tomašević Nikoli, stavljeno je na teret izvršenje krivičnih djela pronevjere iz čl.420 st.2 u vezi st.1 Krivičnog zakonika CG, Rajković Aleksandru i Vukadinović Rajku, krivično djelo pronevjere iz čl.420 st.1 KZ-a, a Tomović Đurici krivično djelo nesavjestan rad u službi iz čl. 417 st.1 Krivičnog zakonika i krivično djelo nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivnih materija iz čl.403.st.1 Krivičnog zakonika. U završnoj riječi na glavnom pretresu zastupnik optužbe je izjavio da imajući u vidu dokaze izvedene na glavnom pretresu a naročito iskaz svjedoka Klikovac Miroslava našao je da nije dokazano da je okrivljeni Vukadinović Rajko izvršio krivično djelo stavljeno mu na teret pa je odustao od njegovog daljeg krivičnog gonjenja, dok je precizirao činjenični opis optužnice i iz istog izostavio radnje okrivljenog Tomašević Nikole koje se odnose na lice Mijović Davora obzirom da je isti priložio na pretresu priznanicu kao dokaz da je dana 07.03.2006. godine navedeni iznos novca uplatio. dalje je naveo da ostaje pri ovako preciziranoj optužnici, jer su okrivljeni Tomašević i Rajković priznali izvršenje krivičnog djela stavljeno im na teret a njihove odbrane se potvrđuju i drugim provedenim dokazima, a što se tiče okrivljenog Tomović Đurice nesporno je da je isti u kritičnom periodu bio upravitelj izvršne pisarnice područnog organa za prekršaje i da je bio odgovoran za njen rad a tokom postupka je utvrđeno da isti nije kontrolisao rad referenata za izvršenje prekršajnih kazni koje su neposredno na terenu naplaćivali novčane kazne od kažnjenih lica, te da referente nije zaduživao niti

razduživao koje je sam potpisivao i ovjeravao pečatima područnog organa za prekršaje, nije ih zaduživao predmetima u kojima su referenti vršili naplatu, ističući da što se tiče krivičnog djela nedozvoljeno držanje oružja što je takođe okrivljenom Tomoviću stavljeno na teret, isti je naveo da se radi o trofejnom oružju dok je vještak u svom nalazu naveo da se radi o ispravnoj pušci pa se ista smatra oružjem u smislu člana 2 Zakona o oružju, predlažući končano sudu da okrivljene oglasi krivim za krivična djela stavljena im na teret, i kazni po zakonu, kao i da okrivljenom Tomoviću shodno članu 75 Krivičnog zakona izrekne mjeru bezbjednosti oduzimanje predmeta-predmetne puške.

Na glavnom pretresu dana 20.11.2009.godine, optuženi Nikola Tomašević je priznao izvršenje krivičnog djela koje mu se stavlja na teret, ističući da nikad od stranke nije uzeo novac, a da istoj nije predao priznanicu, kao i da misli da nije u pitanju ipak toliki novac koliko mu se optužnicom stavlja na teret, navodeći da mu se često puta dešavalo da novac koji je naplatio od stranaka zbog teške finansijske situacije u Područnom organu za prekršaje davao je određenim referentima radi nabavke službenog materijala, a što se tiče iznosa od 500,00 € ,a tiče se lica Mijović Davora istakao je da ima o tome dokaz uplatnicu da je novac uplatio na žiro račun nakon što ga je naplatio od istog lica.U daljem je istakao da je predsjednik suda rekao Tomoviću ili Jovoviću koji su bili u tom periodu referenti da ukoliko nedostaju sredstva za koja nemaju novca oni od optuženog traže pare, nakon čega su oni kupovali materijal koji nedostaje, dok je Tomić ustvari bio šef pisarnice, ističući da mu nije poznato da li je Vukadinović radio sa predmetima iz oblasti carine , kao i da su se svi zadržavali posebno sa predmetima i išli na teren odvojeno, da je novac koji je ranije opisao kada su mu tražili referenti iz njegovog organa isključivo dao Milošu Jovoviću koji je bio nabavljač, a ne Tomović Đurici, da im je policija donosila naredbe po kojima su zajedno postupali, a naredbe su se nalazile u policiji i da lice privodi policajac, a da je sa naredbama bila zaduživana policija. Dalje je opisao da policajac dođe u organ za prekršaje sa naredbama koje bi se podijelili između njih izvršitelja nakon čega oni posebno sa policajcima idu na teren , i da su dolazila tri policajca budući da je svaki izvršitelj išao posebno sa po jednim policajcem, navodeći da su naredbe ostajale kod njih izvršitelja dok se predmet ne završi , odnosno dok se ne naplati kazna, a nakon toga bi se naredba vraćala policiji, i da ih policajci nisu zadržavali pismenim putem sa tim naredbama, kao i da mu nije poznato kako su policajci u MUP-u zaduživani sa naredbama,ističući da je ovo bio kontinuirani gotovo svakodnevni posao sa policijom, osim kada su oni imali neke druge prioritete, pa se dešavalo da ni oni ne idu na teren , budući da bez policajaca nikad nisu išli na teren, i da je policajac imao uvid koja stranka će da plati , a koja neće obzirom da je išao sa njim i bio na licu mjesta. Pojasnio je da je tačno da je išao na teren sa policajcem, i da je od lica koja su bila kažnjena i čija je kazna bila izvršna, pa kad bi se dogovorio sa licem koje je spremno da plati kaznu,a da bi upravo u protivnom lice moralo da ide u zatvor, taj novac osim u slučaju Mijović Davora koji je zaista uplatio, tačno je da je ostavljao za sebe , dok policajac koji je išao sa njim ništa nije imao s tim, niti bilo ko drugi, ističući da nikome nije u njegovom područnom organu referisao niti polagao račun, za svoj obavljeni rad na terenu, u smislu po koliko naredbi je postupljeno, na koliko mjesta je bio, tako da se moglo desiti i da nekog dana ne ide nigdje, budući da ga objektivno niko nije kontrolisao, kao i da nisu bili u poziciji, da diktiraju tempo policiji, i da određuje da li će ili ne ići na teren, osim u slučajevima kao što je objasnio ukoliko je policija imala nekog posla, tada se nije išlo na teren, a u tim slučajevima bi on išao kući. Naveo je to da nije imao obavezu ni Tomović Đurici da referiše vezano za zaduženje odnosno razduženje sa predmetima po kojima je postupao sa policajcima, kao i da od strane Područnog organa za prekršaje uopšte nije bio zaduživan sa ovim predmetima.

U svojoj završnoj riječi branilac optuženog Tomašević Nikole,advokat Tomković je u bitnom istakao da imajući u vidu sve dokaze provedene na glavnom pretresu ne može se utvrditi da je opuženi

Tomašević Nikola izvršio krivično djelo stavljeno mu na teret dok odbrana okrivljenog koji priznaje da je kao izvršitelj organa za prekršaje potpisao sve sporne priznanice koje se nalaze u predmetu i da je dio novca od kazni davao za potrebe suda, nabavku kancelarijskog materijala, nije dovedena u pitanju ni jednim sprovedenim dokazom, a što se tiče navoda optužnice da je optuženi Tomašević naplatio novac u iznosu od 1.300 € od kažnjelog lica Dujović Željka isti navodi apsolutno nisu dokazan, kao i da nema izjašnjavanja vještaka finansijske struke i sami iskaz Dujović Željka dat pred istražnim sudijom, kao i na glavnom pretresu na kojem tvrdi da nema sačuvanu ni jednu priznanicu, navodeći i ptuženog Tomašević Nikolu koji je naplatio od Četkovića Milijane novac od 270 € isti je u suprotnosti sa nalazom vještaka finansijske struke koji je i sam kontradiktoran u kojem stoji da je platila Tomašević Nikoli kaznu od 400 €, Tomović Đuru u iznosu od 600 €, a u daljem pojašnjava da je Tomašević kao izvršitelj naplatio iznos u 270 € da je budžet RCG uskraćen za 245 €, navodeći da je ovakava konstatacija vještaka apsolutno nejasna tim prije što ovaj vještak tvrdi da je izrečena novčana kazna iznosila 500 € i sve pri činjenici da se ne zna ko je kažnjeno lice da li Četković Milijana ili Četković Danka. Iz nlaza proističe da su optuženi u analiziranim periodima 2003, 2004. i 2005. godine s obzirom na organizaciju i načina rada i ogromnan broj izvršenja postupali i da su u tom pravcu postojali uredni godišnji izvještaji od strane optuženog Tomović Đurice, a iz tih izvještaja nesporno je proisticalo da se čak u velikom broju predmeta apsolutno nije postupalo, prije svega zbog velikog obima posla. Kako se tokom ovog postupka nije utvrdilo da li je optuženi Tomašević Nikola predmetni novac od izrečenih kazni za Četković Milijanu, Vuletić Zorana i Simonović Luku zadržao za sebe ili je isti dat za potrebe organa za prekršaje, a imajući u vidu izjašnjenje vještaka finansijske struke predložio je da ga sud zbog nedostatka dokaza u tom pravcu oslobode od optužbe i da mu naknade troškove krivičnog postupka, kao i dauzmu u obzir sve olakšavajuće okolnosti subjektivne i objektivne, okolnosti pod kojima je počinjeno navodno krivično djelo, njegov raniji život, s obzirom da se isti ponašao u skladu sa društvenim i pravnim normama, da nije osuđivan, njegove lične prilike, njegovo starosno doba, kao i to daje oženjen, otac dvoje djece, lošeg zdravstvenpg stanja, i loše materijalne situacije i nezaposlen.

Optuženi Rajković Aleksandar je pred Upravom policije dana 17.10.2006.godine izjavio da je zaposlen u Područnom organu za prekršaje od 1992.godine kao sudski dostavljač, a do 2000.godine kao sudski izvršitelj, a što se tiče njegovog rada na mjestu sudskog dostavljača je izjavio da po dobijanju presude tj. rješenja, a u slučaju da stranka ne uplati novac po već prethodnom dogovoru između Tomović Đurice i službenika MUP-a, je bilo dogovoreno da on kao sudski izvršitelj zajedno sa policajcem pokuša naplatiti kaznu prilikom izvršenja naredbe o privođenju, tj. kada bi se novčana kazna zamjenila kaznom zatvora, naredba za privođenje prosleđivana bi MUP-u a on bi sa policajcem odlazio na teren, a kada bi našli stranku, ukoliko bi ista imala novac da plati i ista uplaćivala na poštu optuženi bi priznanicu i uplatu kačio sa naredbom i davao policajcu. Objasnio je da bi kasnije policajac ovu dokumentaciju unosio u CB u sobu 20 i razduživao se naredbom, ističući da je najčešće radio u paru sa policajcem Bulatović Dragoslavom, a u slučaju da stranka nema novac da plati istoj su ostavljali pozive da naknadno dođu, uplate novac i izvrše kaznu, a kada je lice nedostupno ostavljali su obavještenja na vrata i kod rodbine. Naveo je da je priznanice zaduživao kod Miloša Jovića njihovog ekonomu po potrebi, a to su bile blanko priznanice koje je potpisivao Tomović Đurica, a on ih je ovjeravao u pisarnici, dok su se do odlaska Đurice Tomovića na bolovanje popunjeni blokovi od izvršenih kazni vraćali njemu, a od tada niko nije vodio evidenciju o tome. Što se tiče poziva i rješenja za kažnjelog optuženi je istakao da je on zaduživao pozive i rješenja i iste dostavljao strankama, a u slučajevima kada ne bi istog našao kući pozive je ostavljao članovima domaćinstva ili na vrata uz konstataciju da je već dva puta bio na toj adresi, a sve se to dešavalo u roku od mjesec dana, kada se kazna zamjenjuje naredbom za dovođenje u MUP, i ista je prosleđivana od strane sudije Područnog organa za prekršaje.

U istražnom postupku dana od 18.10.2006.godine, ponovio je navode date u policiji s tim što je dodao da je izvršna pisarnica organa za prekršaje dostavljala predmete u kojima je doneseno rješenje o zamjeni novčane kazne u kaznu zatvora sa naredbom za prinudno dovođenje CB-u Podgorica, radi postupanja po istom, dok su u CB -u Podgorica policajci zaduživani sa ovim predmetima nakon čega su ovi policajci dolazili kod njih da idu na teren radi realizacije ovih rješenja, a kada bi pronašli stranku- kažnjenog na koga glasi rješenje nudili bi mu mogućnost da plati novčanu kaznu , a ukoliko neće policajac je trebao da ga sprovede u CB Podgorica , a isti da ga prosljede zatvoru Spuž. Optuženi je u daljem istakao da je kod sebe imao blokove i da je svaki blok bio pečatiran pečatom organa za prekršaje i potpisan od strane Tomović Đura, a da su u početku imali ovlašćenja i rečeno im je da mogu da strankama ostave mogućnost i da u ovim predmetima izvršenja ukoliko izraze želju da novčane kazne naplaćuju u više rata, da im je data mogućnost da ukoliko vide da stranka zaista želi da plati novčanu da par dana ostave stranki da se snađe za novac koji bi kasnije naplatili od stranke. U daljem je naveo da je svaku priznanicu sam pisao u tri primjerka, a da je jedan primjerak ostavljan u bloku, jedan je ostavljan stranci koja je platila kaznu, a treći je dat policajcu da ga prikači za naredbu za prinudno dovođenje odnosno uz rješenje o zamjeni novčane kazne u kaznu zatvora, a nakon što bi optuženi naplatio kaznu, isti dan je išao na poštu gdje bi uplaćivao novac, dobijen od stranke poštansku uplatnicu, a uplatnicu bi dao policajcu koji je bio sa njim da je prikači uz naredbu tj. rješenje, ističući da mu ime Đoković Ahmet nije poznato i da se o tome ne može izjašnjavati i da zna da je imao jednog kažnjenog iz sela Milješ koji je bio obećao da će platiti kaznu i da je pobjegao, nadalje je naveo da mu ime Pepić Hamid, Vupalja Antona, Junčaj Tonina nisu poznata, a jedino čega se sjeća je događaj kod KIC Budo Tomović gdje je primio novac, izdao priznanicu i da je koliko se sjeća uplatio na poštu i poštansku uplatnicu dao policajcu da nosi u MUP. Nadalje je istakao da su njih trojica na terenu imali posebne sveske u koje su upisivali ime i prezime osobe od koje je naplaćena kazna, zatim visinu kazne, broj predmeta, i da mu je tu svesku oduzela policija i predpostavlja da je dostavljena sudu. U bitnom je istakao da policija koja je radila sa njima, nije nikakve pare gledala niti je imala bilo kakvog kontakta sa novcem, osim što su nosili naredbu za prinudno dovođenje. U konačnom je istakao da je njegov djelokrug posla bio da ide sa policajcem da bi lakše pronašli stranku i da eventualno ukoliko kažnjeni hoće da plati novčanu kaznu, da primi novac od stranke, sačini priznanicu, ode na poštu da uplati novac i poštansku uplatnicu da policajcu da ih odnese sa rješenjem u CB i da se razduži sa predmetom , a kasnije je policija ove predete službenim putem vraćala organu za prekršaje. Na pitanje svog branioca optuženi je izjavio da je nemoguće da su bilo kome dali blok odnosno priznanicu iz bloka koja nije potpisana od strane Tomovića i na koju nije stavljen pečat organa za prekršaje, ističući da to nije moguće, a kada bi novac uplaćivao na poštu ,novac je uplaćivao na više žiro računa , jedan iznos je uplaćivao na Budžet RCG, a na što se odnosi novčana kazna i dio troškova, jedan dio novca je uplaćivan na žiro račun suda, a jedan dio na žiro račun MUP-a.

Na glavnom pretersu dana 20.11.2009.godine optuženi Rajković Aleksandar je priznao izvršenje krivičnog djela koje mu se stavlja na teret, i ponavljajući navode odbrane date tokom ovog postupka pred Upravom policije na zapisnicima od 17.10.2006.godine, u prisustvu branioca, i pred istražnim sudijom ovog suda od 18.10.2006.godine i 21.10.2006.godine, a koji se tiču dijela načina odlaska na teren, zaduživanja sa ovim predmetima i načina naplate od strane lica, osim što je sada drugačije naveo i to u dijelu da novac koji je sa policajcem naplaćivao od strane lica sa terena nije sav uplaćivao na žiro račun kao što je to ranije navodio u svojim odbranama, već je jedan dio ostavljao za sebe, a tačno je da je nešto uplaćivao, izjavljujući da je dogovor sa dužnicima da mogu da plate u nekoliko rata, pa se nekad i dešavalo da zbog tog odlaganja u međuvremenu zastare te kazne, usljed čega je taj novac ostavio za sebe i nije ga uplaćivao. U daljem je naveo da misli da je i kod istražnog sudije u

suštini priznao krivično djelo, iako ga tamo nisu pitali koliko se sjeća da li je taj novac ostavljao za sebe, već ih je samo interesovao način naplate, ističući da on nije bio zaduživan sa tzv. većim predmetima pri čemu misli na predmete gdje je kazna veća od 150,00 €, da je većinom sa ovim predmetima iznad 150,00 € bio zaduživan Tomašević Nikola, i da nije bio zaduživan po evidenciji u Područnom organu za predmetima, isto kao što nije ni razduživan, a da je bio zaduživan sa predmetima na način što su naredbe iz Područnog organa išle prema MUP-u nakon čega od strane MUP-a su im stizale naredbe i između njih su dijeljene prema terenu koji su obilazili, na način što im je policajac davao te naredbe, a da su na teren išli isključivo sa policajcem. U daljem je istakao da su ove naredbe i po završetku radnog vremena ostajale kod njih izvršitelja sve dok se ne okončaju predmet, odnosno ne naplate kazne, a da su im svakodnevno dijelili naredbe i svakodnevno su išli na teren, kao i da je policajac uvijek imao u vidu koje lice je spremno i koje lice je platilo kaznu, dok policajac nije vodio evidenciju već oni, ističući da što se tiče zaduženja i razduženja sa predmetima, odnosno njegovih dnevnih radnih obaveza, optuženi nije imao nikakvu obavezu bilo kome u njegovom područnom organu da referiše što je tog dana uradio, a što nije, pa je to išlo gotovo dotle da je mogao ništa da ne radi, budući da ga niko nije kontrolisao, a novac mu nikada nije niko tražio iz Područnog organa za prekršaje za nabavku bilo kakvog materijala, da je policajac sa kojim je išao na teren, kad god mu on ne bi dostavio uplatnicu kao dokaz da je na žiro račun naplaćeni novac od stranke uplatio, tražio je to od njega, i kada bi se desilo da optuženi ne dostavi tu uplatnicu, policajac bi ga upozorio da mora to da uradi što je isti i činio, ali nekada i nije, da je tačno da je od strane lica Mijović Davora, Đoković Ahmeta, Junčaj Davida, Junčaj Nua, i Junčaj Tonina naplatio kaznu, a koju nije uplatio na žiro račun već je novac ostavio za sebe, dok za Novović Aca tvrdi da nije u pitanju njegov potpis iako stoji njegovo ime, a da se ne može izjasniti na koji način je policija vodila evidenciju ovih predmeta, a koliko je njemu poznato policija nije vodila evidenciju na licu mjesta a vezano za postupanje po ovi naredbama, i da mu se nekad dešavalo da policajac dođe sa desetak naredbi, a ukoliko je optuženi imao neku obavezu ili zdravstvenih problema, da kaže policajcu da će kasnije zajedno otići, na šta je on pristajao, a ne umije da objasni ko je diktirao tempo rada, ističući da su morali ići zajedno, da od kada je MUP zaduživan sa predmetima niko od njih u Područnom organu za prekršaje nije tražio podatke vezano za završene predmete.

Branilac optuženog Aleksandar Rajkovića advokat Igor Brnović u svojoj završnoj riječi je izjavio da imajući u vidu rezultate krivičnog postupka, on kao branilac okrivljenog Rajkovića u potpunosti je saglasan sa završnom riječju zastupnika javne tužbe koje činjenično i pravno tretira radnje njegovog branjenika, a kod ovakve činjenice i pravne situacije njemu jedino ostaje da zamoli sud da što blaže kazni okrivljenog Rajkovića, imajući u vidu da je okrivljeni u potpunosti priznao izvršenje krivičnog djela, da ranije nije osuđivan, kao i njegove materijalne i porodične prilike.

Optuženi Tomović Đurica pred istražnim sudijom dana 18.10.2006.godine je u bitnom istakao da je od juna 1977.godine zaposlen u tadašnjem sudu za prekršaje, koji je sada područni organ za prekršaje u Podgorici, a od 1998.godine postao je šef izvršne pisarnice i bio je nadležan za sudske izvršitelje u istom organu, uz ovaj posao je on lično završavao zatvorske predmete, javni red i mir, i predmete ministarstava, osim mandantnih kazni MUP-a, dok rješenja iz ZOBS-a na putevima nije izvršavao. Dalje je izjavio da kada predmet dođe u izvršnu pisarnicu svim sudskim izvršiteljima dijele se predmeti jednako, objašnjavajući na primjeru; kada je doneseno rješenje o prekršaju na novčanu kaznu u rješenju je navedeno stranci da sama uplati kaznu i o tome obavjesti područni organ za prekršaje, donoseći primjerak uplatnice, a ukoliko stranka-okrivljeni ne uplati kaznu onda takav predmet dolazi ko upisničara u izvršnoj pisarnici, koji taj predmet zavodi u IPS.upisnik gdje dobija broj, i predmet ide kod izvršitelja, ljudi koji rade u organu za prekršaje i koji ne idu na teren, navodeći da ako okrivljeni nije platio kaznu po rješenju tada se donosi rješenje o zamjeni novčane kazne u

kaznu zatvora koju sačinjava u tri primjerka, dok se predmet prethodno daje izvršnom sudiji koji gleda da li su ispunjeni uslovi za zamjenu novčane kazne u kaznu zatvora i on potpisuje takvo rješenje. Naveo je da se uz primjerak ovog rješenja obavezno mora napisati poziv za kažnjenog, u kom pozivu se poziva da određenog dana u određeno vrijeme dođe u područni organ za prekršaj radi izvršenja rješenja o zamjeni novčane kazne u kaznu zatvora, a u protivnom ako ne dođe tada se pristupa njegovom dovođenju, dok se uz poziv kažnjenom dostavlja rješenje o zamjeni novčane kazne u kaznu zatvora, na koje rješenje kažnjeni ima pravo žalbe u roku od osam dana, a žalba ovdje odlaže izvršenje. Izjavio je da ukoliko kažnjeni ne dođe po pozivu, a uredno je primio rješenje tada se raspisuje naredba za njegovo prinudno dovođenje u dva primjerka i ponovo se daje izvršnom sudiji na potpis i eventualnu kontrolu izdate naredbe, a uz istu naredbu koja se dostavlja primjerak rješenja o zamjeni novčane kazne u kaznu zatvora MUP-u, i to preko njihove arhive predaje tzv.knjige za mjesto, centralnoj arhivi CB-a Podgorica, a u izvršnom postupku predajom ove naredbe policiji završen je njihov dio posla. Objasnio je da u sudu za prekršaje postoje trojica ljudi koji su izvršitelji na terenu, i to Tomašević Nikola, Rajković Aleksandar i Vukadinović Rajko, koji su ranije bili sudski dostavljači, potom postali izvršitelji za vrijeme bivšeg predsjednika Rakočević Bokoljuba, ističući da je na nekom sastanku isti u MUP-u dogovorio da policajcima koji izvršavaju ove naredbe prisustvuju ljudi iz prekršaja radi lakšeg pronalaženja kažnjenih, i sa ovom trojicom izvršna pisatrnica nije imala nikakvog dodira pa sa istima su policajci išli po terenu. Pojasnio je da je tada na sastanku bivši predsjednik sa pomoćnikom načelnika dogovorio način rada policije i terenskih izvršitelja, i to kada se pronade kažnjeno lice onda policajac treba da mu pokaže narednu za prinudno dovođenje i da mu objasni da treba da ga sprovede na izdržavanje zatvorske kazne ili da stranka može uplatiti kaznu koja je bila određena prethodnim rješenjem iz prekršaja, a ukoliko stranka plati terenski izvršitelj je bio dužan da sačini blok priznanicu, napiše na koji iznos glasi, navede broj i datum predmeta, napiše i nakon toga pođe sa policajcem na poštu da se izvrši uplata kazne i da se primjerak poštanske uplatnice zakači na naredbu za prinudno dovođenje, a potom ovu naredbu sa primjerkom poštanske uplatnice policajac je bio dužan da odnese u CB Podgorica, razduži je, i onda bi MUP službenim putem istu dostavljao sudu za prekršaje da bi se uložila u spise predmeta, napominjući da je blok priznanicu izvršitelj sačinjavao u tri primjerka, jedan je trebalo da se da stranci, drugi je ostajao u bloku, a treći uz naredbu za prinudno dovođenje sa poštanskom uplatnicom, i njima je bilo najbitnije da primjerak priznanice ima stranka, i da poštansku uplatnicu po datumu-žigu pošte na uplatnici razdužuju predmete kao završene. Naveo je da je bivši predsjednik Bogoljub Rakočević istim izvršiteljima rekao da mogu od kažnjenih naplaćivati kazne u više rata, a to im je isto rekao i bivši predsjednik organa za prekršaje Rašović Milivoje ponavljajući da ukoliko kažnjeni nije htio da plati kaznu u ratama policajac koji je nosio naredbu za prinudno dovođenje bio je dužan da to lice sprovede dežurnoj službi CB Podgorica da bi ga oni proslijedili zatvoru Spuž, takođe je bila praksa da je kažnjeni koji je prinudno priveden, svakog trenutka je mogao da uplati novčanu kaznu bilo on ili neko od njegove rodbine gdje bi u sudu za prekršaje dobio broj predmeta, koliko novca da uplati, na koji žiro račun i kada bi se uplatio novac sačinjavala se potvrda kojom se obavještava zatvor da je kažnjeni izmirio obavezu i da se može pustiti na slobodu, to su nekada radili referenti za izvršenje koji nisu išli na teren ali su obavještavali predsjednika koji je tu naredbu potpisivao, a danas izvršni sudija. Izjavio je da ako kažnjeni ili neko od njegove rodbine nije do kraja uplatio kaznu oni bi od zatvora Spuž dobijali otpusnu listu iz koje se moglo vidjeti koliko je kažnjeni bio na izdržavanje kazne, i sa ti bi razduživali kao završen, ističući da je blokove za naplatu novčane kazne na licu mjesta zaduživao obično Tomašević Nikola u ekonomatu, a dešavalo se da u ekonomatu nema blokova pa su izvršitelji blokove kupovali u knjižarama, navodeći da je on od predsjednika Rašovića dobio zaduženje da paraglon blokove on potpisuje, jer isti nisu imali serijske brojeve i obično kada bi ih parafirao, izvršitelji sa terena su ih pečatirali pečatom suda i takve koristili. Istakao je da on nije mogao kontrolisati upotrebu ovih blokova jer ih on nije zaduživao sa njima niti razduživao jer su razduživani kod MUP-a. Istakao je

da su policajci bili dužni da sačinjavaju dnevne, sedmične i mjesečne izvještaje vezano za posao koji su radili sa izvršiteljima i tako je bilo do 09.07.2004.godine dok nije doživio moždani udar, bio nepokretan do decembra mjeseca i kad se malo oporavio počeo je da dolazi na posao, samoinicijativno mimo naloga komisije, jer mu je savjetovano da pođe u penziju a pošto je počeo raditi predsjednik mu je omogućio da ne mora ostajati na poslu puno radno vrijeme, dok je i dalje bio šef izvršne pisarnice, i tako je bilo do septembra mjeseca 2005.godine kada je na mjesto predsjednika došao Đurović Srđa i od njegovog dolaska radio je puno radno vrijeme kao šef izvršne pisarnice. Objasnio je da što se tiče sačinjavanja tromjesečnih, polugodišnjih i godišnjih izvještaja o radu izvršne pisarnice, oni su ih sačinjavali u obrascu koje je dostavilo ministarstvo pravde a podaci su rađeni na osnovu izvještaja referenata za izvršenje prekršajnih sankcija, unošeni su u obrazac koji je dostavljen od istog ministarstva, a u istom je primjetio manjkavost rubrika, koje su se ticale broja primljenih i vraćenih predmeta od ministarstava, falile su dvije rubrike za broj primljenih i vraćenih predmeta ministrastvima kao administrativno završenim i zbog takvog nedostatka rubrike odnosno kolone, te su predmete svrstavali i izvršavali zbog nedostatka u istom obrascu, i godinama je takva bila praksa, a za takvu manjkavost u tim obrascima znao je i predsjednik suda predpostavljajući da je za to znalo i vijeće za prekršaje koje je dolazilo u kontrolu, dok je kontrolu vršila i pravosudna inspekcija iz Ministarstva pravde koja im nije skrenula pažnju da to nije u redu. Naveo je da je 2006.godine bila kontrola od strane vijeća za prekršaje, i Irena Uskoković pošto su je upoznali sa problematikom rekla je da to nema veze jer su u pitanju statistički izvještaji, a o na je tada radila u ministarstvu pravde i bila upoznata sa tim formularom, odnosno ona ga je faktički i sačinjavala, a što se tiče predmeta suda ukoliko nisu mogli biti izvršeni donosilo se u tim predmetima rješenje o nastupanju apsolutne zastarjelosti koje su davali izvršnom sudiji na kontrolu i potpis. Ovi predmeti su se u godišnjem izvještaju knjižili kao zastare, a u predmetima gdje su oni zamolbeno postupali oni nisu mogli donositi rješenja o nastupanju apsolutne zastarjelosti već je to morao da uradi organ koji je donio i prvostepeno rješenje, dok su na osnovu podataka iz njihovih IPS predmeta isti one knjižili u koloni za završene i za ove predmete nije bilo kolone u izvještaju za posebno iskazivanje zbog čega su oni prikazivani kao završeni. Objasnio je da je sada to ispravljeno od strane predsjednika Đurovića, iste predmete su prikazivali kao administrativno završene-vraćene. Pošto je optuženi objasnio detaljno svoj djelokrug posla istakao je da nikakve pare preko njega nisu išle i da je stastistički izvještaj lično on sastavljao u pet primjeraka, nije ga potpisivao, nosio ga predsjedniku jedan primjerak ostavljao za sebe po osnovu izvještaja referenata iz suda, a u istom su postojale kolone "izvršeno" i kolona "neizvršeno", i kolona "broj predmeta ukupno naplaćenih iznosa" i "iznos koji je neizvršen", dok u predmetima koji su vraćeni administrativno raznim ministrastvima, dok je u izvještaju pisao u koloni "izvršeno" iznos naplaćenih kazni, kao da su izvršeni iako nisu bili, samo zbog nedostatka te kolone, a za sve to je znao predsjednik i to je bila dugogodišnja praksa do uvođenja normalne kolone, navodeći da je prilikom sačinjavanja istih izvještaja i kod sačinjavanja godišnjeg izvještaja fizički brojao predmete zajedno sa referentima za izvršenj. Izjavio je da su izvršitelji na terenu bili radnici Područnog organa za prekršaje i da su isti po prirodi posla pripadali izvršnoj pisarnici iako o tome nikada zvanično nije donešen nikakav akt, a kao službenici bili su podređeni prvo njemu kao šefu opšte pisarnice, pa predsjedniku, kasnije izvršnom sudiji ističući da je izvršni sudija u organu za prekršaje oformljen prije 3-4 godine, a do tada je predsjednik suda obavljao poslove izvršnog sudije, nije vođen registar blokova zaduženja istih izvršitelja kao ni registar razduženja jer se kod njih nisu ni razduživali. Istakao je da u sudu za prekršaje postoje dva pečata, jedan na spratu, drugi u prizemlje, a pečatima je zadužena opšta pisarnica, a ove blokove je potpisivao na dnu priznanice na sredini dok se lijevo potpisuje izvršitelj, desno stranka, a on u sredini sa pečatom preko tog potpisa, objašnjavajući da izvršitelji na terenu nisu imali obavezu da njemu podnesu izvještaj da se razdužuju finansijski, već su to radili u policiji. Nadalje je istakao da mu je priliko m pretresa u kući nađena lovačka puška za koju je imao odobrenje,

i lovački karabin prepravljani, trofej sa ratišta za koji nije imao oružani list, uz to je nađeno i malo municije, pojašnjavajući da je za ovaj prepravljani karabin dobio potvrdu od vojske koju je izgubio.

Na zapisnicima pred istražnim sudijom od 23.10.2006.godine, 10.05.2006.godine i 27.05.2007.godine ponovio je date navode, dodajući da nikakav novac u izvršnu pisarnicu nije ulazio i da se na osnovu priznanice nije mogao razdužiti niti je razduživan bilo koji predmet, a isti se jedino kao izvršen mogao razdužiti na osnovu uplatnice bilo pošte bilo banke, kao i da nije mogao imati uvid u naplatu kazni po blokovima jer predmet nije imao, a predmet je bio u MUP-u. U daljem je naveo da se i dan danas po istoj terminologiji i po istom izvještaju rade periodični izvještaji s tim što se ti predmeti koji se ne mogu izvršiti vode u posebnoj rubrici pod nazivom "administrativno vraćeni", samo je promijenjen termin dok je suština ostala ista. U bitnom je istakao da su svi organi za prekršaje na nivou Crne Gore radili po istom uputstvu Ministarstva pravde odnosno po njihovim obrascima, a nakon ovog događaja dodata je ova rubrika pod nazivom kaoko je već objasnio, ističući da je posebna evidencija o novčanim uplatama u "redovnom izvršnom postupku" nije vođena niti je to u obavezi po zakonu da se vodi, dok uplata direktno ide na žiro račune koja stoje u rješenju, a ne može utvrditi koliko je novca na pojedini žiro račun na pojedinim Ministrastvima uplaćeno odnosno da ne postoji obaveza organa za prekršaje da vodi evidenciju o tome.

Na glavnom pretresu, ovaj optuženi je ponavljajući svoju odbranu i negirajući krivično djelo nesavjestan rad u službi, je pojasnio da su naredbe za dovođenje išle od strane izvršnog sudije Područnog organa za prekršaje, a koje su dostavljane MUP-u dok je predmet fizički ostajao u Područnom organu, pa je smatrao da nisu oni zaduživani sa predmetima, a budući da je policija postupala po tim naredbama i oni su vodili evidenciju o izvršnim naredbama, a kad policija završi posao po naredbama ona ostavlja njima izvještaj, odnosno naredbe sa konstatacijama da je neizvršena, a za izvršene sa uplatnicama, nakon čega u pisarnici zavodi, odnosno razvodi predmet. U daljem je naveo da što se tiče djela nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivnih materija je istakao da pred istražnim sudijom nije rekao istinu, već je ranije ispričao nekako po sugestiji policajca kojeg je znao, da mu je ova puška sa ratišta, a što nije tačno, a tačno je da je bio na dubrovačko ratište, međutim istina je da mu je ova puška poklon od oca i potiče iz 1924.godine i na njoj piše Kraljevina Jugoslavija, a u pitanju je trofejno oružje što se da i dokazati uvidom u pušku jer mu je oduzeta i da je tačno da je ovu pušku htio da legalizuje negdje tokom 2004.godine, ali je tada doživio moždani udar, pa nije uspio da sprovede do kraja tu svoju namjeru. Na pitanja svog branioca je naveo da nije kontrolisao svoje referente, a budući da objektivno nije bio u mogućnosti, obzirom da se radi o naredbama, pa je logično da nema ovlašćenja da kontroliše rad MUP-a, da je tačno da nije ni zaduživao referente sa predmetima obzirom da su u pitanju naredbe po kojima je postupao MUP, tako da nikad nije zaduživao niti bilo ko, obzirom da nije u pitanju redovan sistem rada, već postupanje po naredbama, da se ni sada ne vodi evidencija o izvršenju novčanih kazni, tako da nije to ni tada radio, osim što se rade statistički izvještaji, da optuženi ni po poslovniku nije bio u obavezi da se zadužuje sa predmetima vezano za izvršenje novčanih kazni, da iako je izdata naredba za prinudno dovođenje u predmetima naplate novčanih kazni oni ne smatraju da su zaduženi sa tim predmetom, već taj predmet ima neki tretman mirovanja, sve dok ne bude ishod postupka od strane MUP-a, a vezano za postupanje po naredbi, a misli na pisarnicu, gdje je šest referenata i on sedmi, da su ovim predmetima u kojima je izdata naredba zaduženi pojedini referenti u zavisnosti od šifre, budući da svaki referent ima svoju šifru sa kojom je zadužio predmet. U daljem je optuženi pojasnio da kad je pred istražnim sudijom istakao da se to preko njihove arhive predaje preko tzv. knjige za mjesto Centralnoj arhivi CB-a Podgorica, time je mislio da svi ovi predmeti u kojima su donijete naredbe su upisivani u internu knjigu, koja se vodi u referatu za izvršenje i preko nje su se predmeti predavali njihovoj arhivi gdje su takođe evidentirani u tu drugu knjigu i iz te knjige kada su evidentirani oni su prosljeđivani MUP-u, a

Ve je ovo evidentirano nakon što je izvršni sudija pregledao svaki predmet posebno i potpisao naredbu kao i rješenje o zamjeni kazne zatvora, a što se tiče IPS upisnika u njima nijesu zavedene naredbe niti je to poslovníkom predviđeno već su u njima samo konačno zavedeni izvršeni i nezavršeni predmeti, a ove knjige o kojima je optuženi govorio postoje i dalje u njihovoj arhivi i iste se trajno čuvaju.

Branilac optuženog Tomović Đurice, advokat Miladin Adžić u svojoj završnoj riječi izjavio je da nije dokazano da je optuženi Tomović izvršio krivično djelo nesavjesatan rad u službi, a jeste izvršio krivično djelo nedozvoljeno držanje oružja, a što se tiče nesavjesnog rada u službi ona jeste postojala ali ne od strane optuženog Tomovića, niti pak nekog od Organa za prekršaje već isključivo nesavjesnog rada odgovornog lica u CB Podgorica i policajaca koji su trebali da izvršavaju naredbe, ističući da jedini pisani dokument koji govori o tome je plan aktivnosti od 03.07.1996.godine, a iz tog plana jasno proizilazi da je obaveza sudskih izvršitelja samo da se staraju o prestanku izdržavanja zatvorske kazne u slučajevima kada je Područnom organu CB ili KPD dostavljen dokaz o izvršnoj uplati novčane kazne. U daljem je naveo da kod ovakvog stanja stvari je jasno da su naredbe za dovođenje mogli izvršavati samo pripadnici CB u konkretnom slučaju policajci. Okolnosti izvršenja ovog krivičnog djela te sve druge olakšavajuće okolnosti, a posebno ozbiljno narušeno zdravstveno stanje optuženog Tomaševića daje osnovu suda da mu za ovo krivično djelo izrene uslovna osuda.

Sud je na glavnom pretresu u dokaznom postupku u cilju provjeravanja navoda odbrane optuženih, kao i utvrđivanja materijalne istine proveo dokaze saslušanjem svjedoka Vuksanović Milana, Bošković Darka, Bulatović Dragoslava, Vuletić Zorana, Radulović Valentinu, Junčaj Nua, Junčaj Tonina, Junčaj Davida, Dujović Željka i Novović Aca na glavnom pretresu dana 22.12.2009. godine, svjedoka Rašović Milivoja, Rašović Momčila, Klikovac Miroslava na glavnom pretresu dana 04.02.2010. godine, saslušao svjedoka Rašović Nedjeljka na glavnom pretresu dana 19.02.2010. godine, pročitao iskaz svjedoka Paunović Milana dat pred istražnim sudijom na zapisniku od 26.05.2008. godine, svjedoka Vuka Boškovića dat na zapisniku o saslušanju ovog svjedoka 10.12.2008. godine, svjedoka Mijović Davora dat na zapisniku o saslušanju ovog svjedoka 25.10.2006. godine, svjedoka Djoković Ahmeta dat na zapisniku o saslušanju ovog svjedoka 25.10.2006. godine, iskaz svjedoka Suković Enisa dat na zapisniku o saslušanju ovog svjedoka 03.11.2006. godine, svjedoka Četković Danke dat na zapisniku o saslušanju ovog svjedoka 05.04.2007. godine, svjedoka Četković Milijane dat na zapisniku o saslušanju ovog svjedoka 05.04.2007. godine, pročitao potvrdu o privremeno oduzetim predmetima od 16.10.2006. godine na ime Rajković Aleksandra, pročitao potvrdu o privremeno oduzetim predmetima od 16.10.2006. godine na ime Vukadinović Rajka, pročitao potvrdu o privremeno oduzetim predmetima od 16.10.2006. godine na ime Tomović Đurice, pročitao potvrdu o privremeno oduzetim predmetima od 13.10.2006. godine na ime Radulović Valentine, pročitao nalaz i mišljenje vještaka finansijske struke Milenka Popovića od 25.02.2008. godine, pročitao potvrdu Područnog organa za prekršaje djel.br. 2190/09 od 24.11.2009.godine, pročitao naredbe za dovođenje Područnog organa za prekršaje Ips 67/05-10 od 17.06.2005. godine i 05.05.2006. godine na ime Klikovac Miroslava, pročitao rješenje Ips.br.67/05-10 od 25.03.2005. godine Područnog organa za prekršaje na ime Klikovac Miroslava, izvršio uvid u nalog za uplatu koji glasi na ime Mijović Davora na iznos od 525,00 € i konstatovao da je na pečatu pošte datum 07.03.2006. godine, pročitao izvode iz kaznene evidencije na ime optuženih Tomašević Nikole izdat od strane Uprave policije PJ Podgorica br. 11-245/09-24852/2-2491 od 26.11.2009. godine, na ime Rajković Aleksandra izdat od strane Uprave policije PJ Podgorica br. 11-245/09-24853/2-2492 od 26.11.2009. godine, na ime Vukadinović Rajka izdat od strane Uprave policije Ispostava Cetinje br. 02-245/4280/2 od 27.11.2009. godine, izvršio uvid u upisnike u kojima su evidentirani predmeti Područnog organa za prekršaje, i zavedene pod brojevima IPS br. 5860/04-

10; 9434; 7556/04; 6894/02; 6773/02; 1061/03; 3399/03; 6196/03; 21/04; 22/04; 1697/04; 237/04; 4844/03-10; 7596/03; 1874/04; 2653/03; 4075/03; 5555/01; 9856/01; 3704/05; 4567/03 i 67/05, izvršio uvid u priznanice o izvršenoj naplati, pročitao plan aktivnosti CB Podgorica br.01-224/96-8732/1 od 03.07.1996. godine, izvršio uvid u internu dostavnu knjigu o kretanju naredbi za period od 11.04.2003. godine do 02.02.2004. godine, izvršio uvid u internu dostavnu knjigu za period od 30.01.2004. godine do 12.01.2005. godine, izvršio uvid u internu dostavnu knjigu za period od 28.12.2004. godine do 12.09.2005. godine, izvršio uvid u internu dostavnu knjigu za period od 12.09.2005. godine do 30.01.2006. godine, izvršio uvid u internu dostavnu knjigu za period od 30.01.2006. godine do 04.06.2006. godine, izvršio uvid u internu dostavnu knjigu koja je vodjena u referatu za izvršenje od strane referenta Tomović Djurice, za period od 1996. do 2006. godine, pročitao nalaz i mišljenje Republičkog fonda za zdravstvo od 23.12.2004.godine, izvršio uvid u priloženu medicinsku dokumentaciju sa datumima 04.08.2004. godine, 27.09.2004. godine i 06.10.2004. godine, pročitao otpusnu listu sa epikrizom i otpusnu listu od 24.09.2004. godine, pročitao izvještaj o balističkom vještačenju br. 3815/06 i izvršio uvid u predmetnu pušku koja je pribavljena iz depozita suda.

Svjedok Paunović Milan je u svom svjedočkom iskazu pred istražnim sudijom od 26.05.2008.godine u bitnom istakao da je 1996.godine prisustvovao jednom sastanku, koliko se sjeća a isti je održan između republičkog vijeća za prekršaje i područnog organa za prekršaje i predstavnika policije gdje je on učestvovao kao pomoćnik načelnika CB Podgorica, a tema sastanka je bila saradnja CB Podgorica i područnog organa za prekršaje kao i pružanje asistencija od strane policije CB područnom organu za prekršaje u Podgorici, nesjećajući se zbog proteka vremena i ozbiljnosti posla koji radi šta je na tom sastanku dogovoreno, niti da li je vođen neki zapisnik sa tog sastanka objašnjavajući da je poslove prekršajne preventive u CB Podgorica vodio Vuksanović Milan, i da posao policije nije da naplaćuje novčane kazne suda za prekršaje već da pruža asistenciju sudu kad oni to traže navodeći da se više ne može sjetiti ni jednog detalja vezano za ovaj sastanka.

Svjedok Rašović Milivoje je u svom svjedočkom iskazu na glavnom pretresu u bitnom istakao da je u periodu od 1993.godine do avgusta 2005.godine bio na funkciji predsjednika Područnog organa za prekršaje, stoga bio u prilici da bude svjedok veoma teške situacije u tom organu, a koja se tiče naplate novčanih kazni i zbog toga je on inicirao sjednici negdje 1996.godine sa predsjednikom vijeća za prekršaje sada pok. Veljkomj Raunićem, pomoćnikom načelnika CB Milanom Paunovićem, Vukom Boškovićem i sa još nekih par čelnih ljudi, a sve u cilju da bi se napravio strateški plan izvršenja predmeta po naredbama za odvođenje lica i to u situacijama kada su novčane kazne zamjenjene kaznom zatvora, ističući da su oni nekoliko dana nakon sastanka dobili pismeni plan aktivnosti po kojem je odmah započela i realizacija, napominjući da se radilo o naredbama za odvođenje na izdržavanje kazne zatvora, u predmetima u kojima su novčane kazne zamjenjene kaznama zatvora, a budući da su kažnjena lica već prethodno odbila da plate kaznu, ovim predmetima je zaduživan MUP, obzirom da su naredbe bile u njihovoj nadležnosti a od strane MUP-a su angažovana tri policajca i precizirano je da isti idu sa izvršiteljima na teren, gdje je dato ovlaštenje da se lice u pogledu kojeg je na snazi naredba za odvođenje može pitati da li je spreman da plati novčanu kaznu, pa ukoliko jeste ta novčana kazna kada se plati predmet i dalje nije završen, već tek kada se uplatnice uzme iz pošte kao dokaz da su uplaćene pare, i kao takva se predaje policajcu koji je kači uz naredbu za odvođenje i rješenje o zamjeni novčane kazne u kaznu zatvora i tako kompletiran predmet preko svoje arhive vraćao njihovom organu i takav predmet se smatao završenim. Dalje je naveo da mu je poznato bilo da su se u tom periodu izvršitelji zaduživali sa predmetima, odnosno da oni nijesu bili zaduživani jer su se predmeti tretirali kao predmeti MUP-a, a ovakav način naplate je dao dobre rezultate do 2000-te godine jer je nakon tog perioda došlo do ozbiljnih problema,

pojašnjavajući da u periodu od 1996.godine do 2000-te godine njihovi izvršitelji su išli na teren sa policajcima koji su u tom periodu bili zadužili dvije marice, i takav dolazak na lice mjesta kod lica koji su dužni da plate novčanu kaznu ili da idu u zatvor, davao je željene efekte a kasnije su ti isti policajci dolazili ili pješke na lice mjesta sa izvršiteljima ili vozilom u neispravnom stanju što je znatno uticalo na nivo same naredbe i ovakvog načina poslovanja. Naveo je da mu je poznato da su njegovi izvršitelji imali ovlašćenja da naplate novčanu kaznu u ratama jer je prioritet bio upravo naplata iste pa i na ovakav način da bi se što više naplatilo navodeći da su isti zaduživali priznanice preko ekonomata ili u situacijama pošto je to bio period velikih kriza ukoliko nije bilo priznanica, nabavljali su ih sami ali su bili u obavezi da ih ovjere i da ih potpiše šef izvršenja, ističući da se kontrola vršila stalno tako da je on kao predsjednik organa sa Tomović Đuricom kao šefom pisarnice kontrolisao rad referenata, na jedan od načina, a svima je bilo naloženo da vrše evidenciju u sveskama o svojim dnevno obavljenim izlascima i u istima su navodili koliko su lica obišli, koliko je naplaćeno novčanih kazni, koliko je lica odvedeno u zatvor dodajući da se radilo o veoma obimnom materijalu, ogromnom broju predmeta, a kada bi jedno lice imalo više kazni, u tom slučaju su kada se dostavi priznanica o plaćenju novčanoj kazni u nekom drugom predmetu vršili provjere da li su blagovremene, a dešavalo se da se predmet po evidenciji iz ovih svesaka izvršitelja obilježi kao završen, odnosno razveden, a od strane MUP-a on bude vraćen nekoliko mjeseci kasnije što bi otežavalo rad izvještaja i kontrolu. Objasnio je da referenti koji su radili na ovim poslovima nisu ni na kakav strogo formalno propisan način bili zaduživani ovim predmetima ponavljajući da je bila stvar internog dogovora da se vode sveske kao neki vid evidencije a isti nisu bili zaduživani ni sa propisanom evidencijom u pogledu ovih predmeta već su isti bili zaduživani u MUP-u, ističući da su se ovi predmeti tretirali u pisarnici i u organe kao nezavršeni predmeti a kada bi se kompletna procedura odradila, MUP je ostavljao dokaz da je izvršena naplata ili da su lica odvedena u zatvor, i tada se predmet razvodio kao završene, dok je u slučaju zastare išao u zastaru napominjući da je bilo situacija da policajci imaju primjedbi na rad izvršitelja zbog neblagovremene uplate naplaćenih novčanih kazni, ističući da ne misli na optužene, objašnjavajući da su kod njih vođene evidencije i to tromjesečne i godišnje, da je Tomović Đurica radio i kontrolisao rad tih izvještaja, i da mu je poznato da je isti ove izvještaje radio na osnovu podataka izvršne pisarnice, budući da su tamo bili posebni referenti koji su zaduživani sa velikim brojem predmeta, a oni su Tomoviću dostavljali podatke, pojašnjavajući da su se ovi izvještaji radili za sve predmeta, zbirno tako da se niti posebne evidencije niti posebni izvještaji nisu radili u pogledu ovih konkretnih predmeta.

Svjedok Vuksanović Milan je u svom svjedočkom iskazu pred istražnim sudijom od 23.06.2008.godine i na glavnom pretresu od dana 22.12.2009.godine u bitnom je naveo da koliko se sjeća misli da je tokom 1995 ili 1996 godine na nivou CB Podgorice i suda za prekršaje organizovan sastanak povodom rješavanja problema u izvršenju naredbi suda za prekršaje, ističući da je tih naredbi bilo dosta, i da je na tom sastanku zaključno dogovoreno da se od strane policije kao i suda za prekršaje intezivira posao na rješavanju ovih naredbi, a da je na tom sastanku bilo prvo dogovoreno da ove naredbe vrši Interventni vod XCB Podgorica, tako je rađeno nekoliko mjeseci, nesjećajući se poslije koliko vremena je realizaciju ovih naredbi preuzela stanica policije CB Podgorice za veliko JRM, a kada je ista preuzela izvršavanje naredbi te naredbe nisu radili policajci koji su bili okrivljeni u ovom predmetu moguće da je radio Bulatović a ostali su radili po rasporedu navodeći da je on pratio problematiku odnosno bio zadužen da prima izvještaje od policajaca koji su radili po naredbama za prinudno izvršenje suda za prekršaje, a obaveza policajaca koji su radili na izvršavanju naredbi bila je da sačinjavaju periodični izvještaj možda sedmični ili 15-to dnevni ili mjesečni a taj izvještaj su radili u rukopisu jedan su davali njemu, drugi sudu za prekršaje, a ne može se izjasniti da je ovaj izvještaj išao sudu za prekršaje iako je trebao i ovo je trajalo možda par godina nakon čega su ovaj posao preuzeli njegove kolege Radović, Šestović, a drugih se ne može sjetiti, jer se radilo o periodu od

radnjih desetak godina, objašnjavajući da su osim Bulatovića koji je radio ovaj posao uz njega zbog obima posla radili Bošković i Rašović, a za vrijeme dok je on obavljao poslove inspektora JRM obaveza policajaca je bila da samo pružaju asistenciju sudskim izvršiteljima za naredbe za prinudno dovođenje ili izvršenje naredbi koje su bile kod suda za prekršaje navodeći da su jedno vrijeme sve naredbe bile kod navedenog suda a zatim su se te naredbe pojavile u JRM, a on tada ove poslove vezano za realizaciju za prinudno dovođenje i njihovu zamjenu u kaznu zatvora nije radio, a te naredbe vraćene sudu za prekršaje našle su se kod istog suda neznajući kako jer tada nije pratio tu problematiku. Naveo je da je bila prisutna problematika kod koga treba da budu naredbe za prinudno dovođenje da li kod policije ili suda za prekršaje obzirom da se radilo o naredbama za zamjenu novčane kazne u zatvorsku kaznu, a problematiku vezanu za iste naredbe u JRM on je pratio najviše dvije do tri godine nakon čega je pratio drugi posao, a njih su preuzele druge kolege ističući da je u saznanju da je i dan danas organ za prekršaje na isti način radi naredbe za prinudno dovođenje odnosno zamjenu novčane kazne u zatvorsku kao u spornom periodu, i po njemu je sud za prekršaje griješio iz razloga što kad je jednom doneseno rješenje o zamjeni novčane kazne u kaznu zatvora, isto je sud za prekršaje trebao da dostavi policiji uz naredbu za dovođenje i sprovođenje kažnenog lica u zatvor Spuž, a sve snadbjeveno klauzulom pravosnažnosti i izvršnosti i tada do ovih problema ne bi dolazilo, a problem je taj što je sud za prekršaje odlučio da po svaku cijenu naplaćuje novčane kazne pa se onda ušlo u zonu da se u predmetima gdje je doneseno rješenje o zamjeni novčane kazne u kaznu zatvora iako u ostavljeno roku kažnjeno lice nije platilo novčanu kaznu ponovo se išlo kod njega kući i tražilo da tu kaznu plati od jednom ili u više rata ponavljajući da je on kratko vrijeme pratio ovu problematiku, od tada je prošlo deset godina, pa da se detalja vezano za ovo ne može sjetiti, ali i da je kasnije kada je napustio ovo mjesto stalno bilo prepucavanja između policije i suda za prekršaje kako će i na koji način izvršavati naredbe, tvrdeći da policija ne može uzimati pare od građana sem što može privesti lice na izdržavanje kazne ukoliko se to naredbom traži, dakle policija je tu da pruža asistencije, a izvršitelji su radili ostale poslove s tim što na glavnom pretresu pojašnjava da što se tiče perioda na koji se odnosi predmet ovog postupka, a to je 2003-2006. godine ističe da nije bio nadležan za postupanje po naredbama a vezano za naplaćivanje kazni od strane Područnog organa za prekršaje, a obzirom da je zadužen sa ovim poslovima 1996-1997. godine i misli da nakon 2003. godine nije radio na tim poslovima i da nije bio obavezan da podnosi bilo kome izvještaj vezano za postupanje policije u ovim predmetima, kao i da je istina da je postupala po naredbama, međutim ne može se izjasniti da li je to bila naredba za prinudno dovođenje ili naredba za upućivanje lica na izdržavanje kazne i da nije bio upoznat da je bio donijet plan 03.07.1996. godine, koji je imenovan za rukovodioca grupe, pri čemu je svjedok izvršio uvid u navedeni akt ističući da mu nije poznat. Svjedok Bošković Vuk je u svom svjedočkom iskazu pred istražnim sudijom od 10.12.2008. godine je istakao da se ne sjeća detalja za ovo što ga sud pita, a da je sastanaka bilo svakodnevno i da zna da je bila praksa i to obavezna da se prilikom sastanka ovlašćenog službenika MUP-a i suda, da je uvijek pravljen zapisnik u pisanoj formi pa pretpostavlja da je to i u ovom slučaju urađeno.

Svjedok Vuletić Zoran je u svom svjedočkom iskazu pred istražnim sudijom od dana 15.10.2008. godine i na glavnom pretresu od 22.12.2009. godine u bitnom istakao da se sjeća da ima više novčanih kazni od strane Područnog organa za prekršaje u Podgorici, da je bilo uobičajeno da se novčane kazne plaćaju u više rata, i da je kod njega dolazio Tomašević Nikola sa kojim se dogovorio da plaća u ratama, ističući da je on dolazio kod njega, da mu je davao novac, a on njemu priznanice, koje je i sačuvao i da je sve te priznanice dao Predsjedniku organu za prekršaje Đuroviću kada ga je pozvao da dođe kod njega, a uvijek kada je davao novac Tomaševiću uvijek mu je davao priznanicu. Istakao je da je na taj način regulisao sve novčane kazne prema organu za prekršaje ali da je kasnije saznao da je dosta tih kazni bilo zastarjelo i da ih nije morao ni platiti, a da mu Tomašević nikad nije htio reći pravo stanje koliko duguje, već je znao da dođe u stan, da lupa na vrata, kao i da

uznemirava njegovu porodicu tražeći da mu se plati rata. U dalje je naveo dok je držao kafanu na autobuskoj stanici zna da je Tomašević više puta dolazio sa policajcima da se naplate novčane kazne i zna da su policajci bili dosta grubo sa radnicima njegovog lokala, neznajući ko je od policajaca bio sa Tomaševićem, jer nije bio u kafani kada bi oni dolazili već su mu kasnije to pričali njegovi radnici, dok je na glavnom pretresu pojasnio da je imao neke novčane kazne koje je dugovao, a vezano za prekršajno kažnjavanje i sjeća se da je negdje 2005-2006. godine Tomašević Nikola koji je bio izvršitelj u prekršajima dolazio kod njega radi naplate tih kazni, a koje je uredno izmirivao i o tome dobijao priznanice, da je istina da je kod sebe imao rješenja za koje je ustvari plaćao kazne, ističući da nije mogao da otprati kolika je koja rata i koliki mu je iznos duga.

U svom svjedočkom iskazu Bošković Darko je na glavnom pretresu od 22.12.2009. godine u bitnom istakao da je u periodu od 2001-2006. godine kao službenik policije radio na asistenciji u Područnom organu za prekršaje u poslovima naplaćivanja novčanih kazni odnosno postupanja po naredbama, a što se tiče zaduživanja predmeta u CB Podgorica kancelarija br.20, predmeti su zaduživani kod službenika Vasović Neđeljka, a to su bili predmeti Područnog organa za prekršaje, u kojima su postojale naredbe za dovođenje, a sa istim je on išao sa nekim od sudskih izvršitelja najčešće sa Vukadinović Rajkom da potražuju ta lica na adresi iz spisa, ističući da su u pitanju predmeti u kojima su novčane kazne preinačene u kazne zatvora. U daljem je naveo da obično kad ode na teren sa Vukadinović Rajkom i kada pronađeno lice, istom Vukadinoviću objasni da ima da plati novčanu kaznu, a ukoliko ne plati da će biti priveden prvo u CB Podgorica a poslije na izvršenje kazne, kao i da se često dešavalo da takva lica budu privedena, a dešavalo se isto tako da to lice plati novčanu kaznu i ne vodi se na izdržavanje, a obično su na kraj mjeseca pravili izvještaj po koliko naredbi je postupljeno, a koliko je bilo završeno, ističući da kada kaže završeno misli da su naplaćene novčane kazne i dokaz o tome je dostavljen i takav predmet se smatrao završenim, isto kao i predmet kada se lice odvede na izdržavanje kazne, a da mu nije poznato lice Klikovac Miroslav. U daljem je istakao da u izvještajima koji su oni sačinjavali za njihove straješine nisu posebno navodili koji iznos je novca naplaćen od strane pojedinog lica, već samo predmet u kojem je izvršena određena naplata, da je sa Rajkom Vukadinovićem radio do kraja 2005. godine, da isti nije sa njim radio carinske predmete, već samo saobraćajne, kao ni predmete koji su preko 150 €, a što se tiče terenske podjele da je sa Vukadinovićem išao u području Kuča, Maslina, Zete, Konika i Starog aerodroma, da je on na ovim poslovima radio svakodnevno, odnosno to je bio njegov osnovni posao osim nekih vanrednih aktivnosti, ističući da je njemu, Rašović Momočilu i Bulatović Dragoslavu, Vasović Neđeljko obično davao predmete i to bez pismenog zaduživanja i slao ih u Područni organ za prekršaje, a onda su te predmete predavali sudskim izvršiteljima, a konkretno uputstvo za ovakav rad je njemu lično davao njegov starješina Marković Vlajko, a po njihovim pravilima nisu mogli ići odvojeno, već samo sa izvršiteljima iz prekršaja, navodeći da po dogovoru sa starješinama isto su te naredbe za dovođenje bile kod izvršitelja iako bi po pravilu trebalo isključivo da budu kod nas, objašnjavajući da bi izvršitelji vraćali naredbe po kojima je postupljeno na kojima su prikačene uplatnice i oni su takve naredbe vraćali kao završene predmete Vasović Neđeljku u policiji, kada su dobijali predmete od Vasovića oni u prekršaje nisu predavali u pisarnicu već odmah na ruke izvršiteljima, tako da on brojčano nije uopšte pratio niti je to Vasović od njih tražio koliko je konkretno predato naredbi, već je samo davao 10-15 takvih naredbi koje oni predaju izvršiteljima, da su se prilikom ovih asistencija oslanjali na evidenciju izvršitelja, a nakon što mu se vrati naredba sa uplatnicom sačinjavali su mjesečni izvještaj, a istako je da se nesjeća niti je primjetio da nekada izvršitelj nije platio novčanu od nekih lica, da su se 2003. godine predmeti iz strane policije odnosno naredbe za dovođenje fizički donosile u Područni organ za prekršaje i zavodile, a nakon toga su ovi predmeti bili izmješteni u policiju.

U svom svjedočkom iskazu Rašović Momčilo je na glavnom pretresu od 04.02.2010.godine u bitnom istakao da je njegov posao konkretno bio da bude čisto fizičko obezbjeđenje, prilikom napalate novčanih kazni od strane izvršitelja od Područnog organa za prekršaje, do nije bio zaduživan sa bilo kakvim predmetima niti vodio evidenciju, već je samo bio obezbjeđenje u tim naplatama, a u dalje je pojasnio da je u periodu negdje od 2003-2006.godine između ostalog radio i na poslovima ovog obezbjeđenja a najčešće je radio sa Tomašević Nikolom, ponekad sa Rajković Aleksandrom a vrlo rijetko sa Vukadinović Rajkom, dok je njegova asistencija najčešće bila potrebna u situacijama kad neko lice neće da plati novčanu kaznu te bi tada to lice vozilom policije vodili u Područnu jedinicu, a nakon toga ZIKS Podgorica na izdržavanju kazne, ističući da je u ovom periodu obavljao i druge poslove u policiji, objašnjavajući i to da je naredba za odvođenje i eventualni novac kao i uplatnica bila kod izvršitelja iz Područnog organa ter da s tim nije imao nikakve veze. Nadalje je izjavio da ove naredbe za odvođenje su bile kod izvršitelja, a ne kod njega a da si ih oni zaduživali od kolege Vasović Neđeljka u MUP-u i to u zgradi CB, objašnjavajući da je isti zavodio u upisniku u policiji ove predmete sa naredbama za dovođenje koje je on uzimao iz policije i to iz jednog plakara, a kada bi došao u prekršaje predavao ih je izvršiteljima, mada je nešto drugačije govorio zato što je smatrao da ipak on nije zadužen tim predmetima već ih je samo uzimao i predavao izvršiteljima, jer prilikom uzimanja njega niko nije formalno zaduživao sa ovim naredbama već mu je samo usmeno govoreno da uzme te naredbe, nakon čega ih je predavao izvršiteljima, a kad bi se izvršila naplata oni su njemu vraćali ove naredbe sa prikačenom uplatnicom koje je on na isti način vraćao kolegi Vasoviću, navodeći da mu je u tom periodu bio komandir Dragan Gorović i da je on rekao da na ovakav način uzima predmete. U konačnom je istakao da je u početku svjedočenja nešto drugačije opisao način posovanja i to vjerovatno zbog sopstvene nespretnosti, a da je istina da je upravo na ovakav naprijed opisani način uzimao predmete odnosno naredbe i upravo ih na takav način vraćao.

U svom svjedočkom iskazu Bulatović Dragoslav na glavnom pretresu od 22.12.2009. u bitnom je istakao da je radio na poslovima asistencije u Područnom organu za prekršaje od 1996-2006.godine, a da je bio na dužem bolovanju u periodu od 2003 do maja 2005.godine, a što se tiče načina mog poslovanja u periodu 2003-2006.godine poznato mu je da su naredbe, zavodene u policiji međutim on nije nikad bio zaduživan sa njima već je samo išao u organ za prekršaje i sa izvršiteljem išao na teren, a njegova obaveza je bila da prvenstveno pruži zaštitu izvršiteljima kao i u slučaju da određeno lice treba sprovesti na ~~izdržavanje kazne~~, ističući da mu nije ništa poznato vezano za zavodenje i razvođenje predmeta, osim da postupi kao što je opisao, a ovakav način poslovanja je još 1996.godine preuzeo od strane njegovog tadašnjeg starješine Slavka Vojinovića. U daljem je naveo da što se tiče izvještaja vezano za broj obavljenih dnevnih poslova sačinjavao je lično mjesečni izvještaj i predavao Zdenku Štestoviću, a iz tog izvještaja se moglo vidjeti po koliko je naredbi postupljeno i dali je ko priveden na izdržavanje kazne, te da je za lice koje se povede na izdržavanje kazne naredba ostajala kod izvršitelja a te naredbe koliko je njemu poznato neko nosio u MUP da se zavedu, da nije mogao da prati postupanje izvršitelja u situacijama kad lice kaže da će da plati novčanu kaznu i kad se isto ne vodi na izdržavanju kazne, da je naredba bila završena kad se ode na teren, bez obzira da li se to lice povede na izdržavanju kazne i da li se novčana kazna plati, obzirom da je zo po njemu završeno postupanje čim se njegova obaveza završava, da nije napisao službenu zabilješku koja se tiče Rakočević Mika.

U svom svjedočkom iskazu Radulović Valentine pred istražnim sudijom dana 25.10.2006.godine i na glavnom pretresu od 22.12.2009.godine je u bitnom istakla da prodaje cigarete na Tuškoj pijaci i da na taj način izdržava sebe i svoje četvoro djece, da je bila kažnjena od strane carine u Podgorici zbog carinskog prekršaja novčanom kaznom u iznosu od 800 € koji nije imala da plati, a da je razgovarala sa jednim kolegom na Tuškoj pijaci Dujović Željkom koji joj je rekao da je i on imao novčanu kaznu

od strane carine te da je tu kaznu plaćao iz više rata kod sudskog izvršitelja Nikole Tomaševića za kojeg joj je rekao da ga može zvati da bi joj učinio da plati kaznu na više rata, a istog Dujović je pozvao, koji je došao kod nje na pijacu, te da s njim dogovorila da predmetnu novčanu kaznu plaća u ratama s ti što rata ne smije biti niža od 50 € a taj prvi put kad su se vidjeli ona mu je dala 150 €,ističući da joj je dao priznanicu koju su joj uzeli u Područnom organu za prekršaje kod Srđe Đurovića gdje su bili prisutni inspektori Mitrović i neki Božo čijeg se prezimena nije mogla sjetiti, te da je Tomaševiću ukupno davala 450 € od ove kazne iz sedam puta, a priznanice kojoj joj je on davao bile su pečatirane i na njima on je samo ispisivao sumu novca, a ne i njeno ime i prezime kao i broj predmeta po kojemu plaća kaznu niti iznos novca koji plaća. Istakla je da Tomašević Nikola je uvijek sam dolazio kod nje po prethodnom dogovoru telefonom , a sa njim nikad nije bio prisutan neko od službenika policije.

U svom svjedočkom iskazu Mijović Davor je pred istražnim sudijom 25.10.2006.godine u bitnom istakao da je od strane opštinskog sekretarijata za saobraćaj prije par godina bio kažnjen novčanom kaznom u iznosu od 500 € , a koja je došla na naplatu u organ za prekršaje u Podgoricu, te da mu je policija sa Zabjela dala nalog da stupi u kontakt sa izvršiteljem Tomašević Nikolom sa kojim je on stupio u kontakt , sa kojim je tog dana bio neki policajac čijeg se imena ne sjećam, te da se s Tomaševićem dogovorio da novčanu kaznu može da plaća u deset rata, a istu je njemu svakog mjeseca odnosno deset mjeseci davao po 50 € za koje bi mui on davao priznanicu, ističući da je izmirio svoju kaznu i da ne zna šta je on dalje sa njima uradio. U daljem je naveo da je bio pozvan od strane Područnog organa za prekršaje gdje ga je saslušavao Živković koji mu je oduzeo original priznanice.

U svom svjedočkom iskazu Đoković Ahmet je pred istražnim sudijom 25.10.2006.godine u bitnom istakao da je od strane opštinskog sekretarijata za saobraćaja prije par godina bio kažnjen novčanom kaznom u iznosu od 500 €, a da je ta kazna došla na naplatu u organ za prekršaje u Podgorici, ističući da je stupio u kontakt sa izvršiteljem Tomašević Nikolom jer mu je policija sa Zabjela dala nalog da se javi njemu, gdje je i postupio po nalogu policije i javio se Tomaševiću.U daljem je naveo je sa istim bio neki policajac,neznajući kako se zove i kako izgleda i tada se dogovorio sa Tomaševićem da ovu novčanu kaznu može da plati u deset rata, a tako je i postupio i svakog mjeseca odnosno svakog desetog u mjesecu davao po 50 €, a on je njemu davao priznanicu, navodeći da je da je izmirio svoju kaznu i da ne zna šta je on uradio sa priznamicama.U konačnom je istakao da se sjeća da je bio pozvan od strane Područnog organa za prekršaje i da ga je saslušao Živković, a da mu je tada isti oduzeo original priznanice,kao i da je uredno platio tu kaznu u deset jednakih rata,a čak i kada nije imao para on bi ih pozajmljivao i da mu je Tomašević svaki put kad bi mu dao novac dao i priznanicu.

U svom svjedočkom iskazu Junčaj Nuo je pred istražnim sudijom 26.10.2006.godine i na glavnom pretersu 22.12.2009.godine u bitnom istakao da živi u selu Drume to je MK Tuzi i koliko se sjeća 2001 godine je bio kažnjen po dva rješenja od strane prekršaja na novčanu kaznu od oko 75 eura.U daljem je naveo da je jednog dana nemogavši da precizira o kojem danu se tačno radi su došla kod njega dvojica momaka, da je jedan bio u policijskoj uniformi krupan i debeo ,a drugi je bio u civilu mršav crne kose,navodeći da su mu tada rekli da ima prekršajne kazne koje su zamjenjene u kaznu zatvora i rekli su mu da ukoliko nema para da plati da mora ići u zatvor, objašnjavajući da je nakon toga pozvao zeta Junčaj Djeta koji živi na Koniku , koji je tada bio u Ameriku,a on je povodom ovog događaja pozvan i davao je izjavu.U daljem je istakao da nakon toga što je zvao svog zeta isti je rekao da će mu dati ovaj novac , i dogoborio se sa ovim ljudima koji su došli da naplate kaznu da dođu kod njega , a on je na telefon objasnio gdje da se nađu,nakon čega s ovaj policajac i ovaj u civilu su pošli kod njegovog zeta i isti im je rekao da se nađu kod mesare Turkovića na Koniku i to da

im on da novac za njega i njegovog sina Tonina, navodeći da zna da su ovi ljudi što su dolazili kod njega kući rekli da ukoliko nema para da to može da plati u više rata ali ni to nije mogao da ispoštuje ,pa je pozvao zeta , a zet mu je rekao da im je dao novac i on se više oko toga nije interesovao, a da od strane ovog policajca i od ovog momka koji je bio sa njim,niko mu nije prijetio osim što su mu rekli da bi dobro bilo da plati novčanu kaznu ili bar dio kazne da ne bi išao u zatvor.

U svom svjedočkom iskazu Junčaj David je pred istražnim sudijom 26.10.2006.godine i na glavnom pretresu 22.12.2009.godine je naveo da da se ne može tačno sjetiti ali zna da je unazad nekoliko godina više puta bio osuđivan od strane organa za prekršaje na novčane kazne,ističući da je nezaspolsen i da je ove novčane kazne plaćao njegov brat Roko.U daljem je naveo da brat radi na pumpi Junčaj petrol i zna da mu je rekao da dolaze kod njega na pumpu da od njega naplaćuje kaznu, a on se u taj način naplate nije mješao, kao i da brata nije mnogo pitao kako radi to plaćanje , a misli da mu je rekao da te kazne plaća na rate

U svom svjedočkom iskazu Junčaj Tonina pred istražnim sudijom 26.10.2006.godine i na glavnom pretresu 22.12.2009.godine u bitnom istakao da je prije otprilike par godina, a tačno se ne može sjetiti koje godine od strane organa za prekršaje bio oglašen krivim i osuđen na novčanu kaznu, a ne može da se sjeti iznosa, pojašnjavajući da je jednog dana kod njega dana došao jedan policajac u uniformi bio je srednjeg rasta,crn i sa njim je jedan momak u civilu takođe crn i tada su mu tražili da im plati kaznu u iznosu od 195 € neznajući o kom se rješenju radi i da im je izbroio pare na ruke, a pomenuti iznos dao policajcu koji je bio u uniformi, a za to mu je on dao i priznanicu na kojoj je pisala pet rješenja ili nešto slično, ali se ne sjeća da li je potpisao istu priznanicu koju mu je dao policajac, navoeći da su tog dana došli vozilom opel korsa braon boje koje je vozio policajac u civilu. Naveo je da nakon što je platio 195 € isti su došli kod njega poslije tri-četiri mjeseca, misleći na istog momka u civilu koji je vozio pmenuta kola, a sa njim je bio neki drugi policajac, i tražili su mu da plati 55 € po osnovu nekog prekršaja, objašnjavajući da taj novac nije imao kod sebe te da su istog dana došli kod njegovog oca Nua da i od njega napalte neku kaznu i pošto nisu imali taj novac zvao je svog tetka koji zet njegovom ocui rekao mu o čemu se radi, ovaj mu je rekao da će on to platiti i da ti ljudi dođu kod njega na Konik kod mesare Turkovića. Kasnije je Djeto dao njemu ovu priznanicu na kojoj je označeno bilo daje platio 55 € , a ovu priznanicu je policija uzela od njega , nesjećajući se da li je original ili fotokopiju, navodeći da on nema primjedbi na ponašanje ni policije ni tog momka koji je bio sa istim, jer su oni samo tražili da im se plati kazna, nisu vršili pritisak osim što su govorili da bi bilo dobro da im se to plati da ne bi morali ponovo dolaziti,ističući da je jednom i prije godinu i po ili dvije nezjnajući tačno kad platio jednu kaznu od 75 €, takođe na priznanicu i tada su dolazili pomenuti policajac i momak u civilu, srednje visine izrazito crn koje bi odmah mogao prepoznati.S tim što je na glavnom pretresu pojasnio da je siguran da je platio ove novčane kazne koje su se odnosile na njega ali se ne sjeća tačno da li je on taj novac davao policijajcu ili ovom čovjeku u civilu, da je siguran da je ovajh novac predao i da je dobio priznanicu,da se sada sjeća s obzirom da u sudnici vidi ova lica , pa kada pominje lica u civilu misli na ovdje prisutno II optuženog Rajković Aleksandra.

U svom svjedočkom iskazu Suković Enis je pred istražnim sudijom 03.11.2006.godine je istakao da zna da je od strane suda za prekršaje bio kažnjen sa više novčanih kazni zbog prekršaja u saobraćaju i da ne zna koliko tačno je kazni imao,ali da zna da je dosta često te kazne plaćao, a da ga nisu mogli preskočiti da ne plati kaznu jer ima radnju u centru Tuzi i stalno su dolazili kod njega,t ražili su novac za kazne a on im je davao, a kada nije imao novca kod sebe pozamljivao ih je ,neznajući koliko je ukupno kazni platio.U daljem je naveo da je priznanice odnio u CB Podgorica nekom inspektoru koji ga je zvao i njemu ju to predao, a svaki put kada bi dolazili kod njega u Tuzi da naplate kaznu dolazilo

Je jedan momak u civilnoj robi i sa njm policajac u uniformi, pojašnjavajući da mu je govorio da ima novčanu kaznu da plati i ako ima novac da ga da, ali ne zna kome je davao novac, a koliko mu se čini misli da je novac dao ovom civilu i da mu je on pisao priznanicu, a ukoliko novac nije imao da ovaj policajac je vršio pritisak na njega da se mora snaći da plati.

U svom svjedočkom iskazu Četković Danka je pred istražnim sudijom 05.04.2007.godine navela je da je vlasnik kafane "Boemi", a koja se nalazi u zgradi gdje žive, a da se formalno pravno ova kafana vodi na nju, a suštinski majka vodi ovu kafanu i da on sa tim nema nikakve veze osim što je njena majka tako odlučila da se kafana vodi na nju da bi imala osiguranje. Nadalje je navela da sva poslovanja ove kafane i odnos prema trećim licima radi majka, ističući da ona ne radi ništa i da se vezano za naplatu neke novčane kazne za koju su je pitali ne može izjasniti jer je to obavljala njena majka.

U svom svjedočkom iskazu Četković Milijana je pred istražnim sudijom 05.04.2007.godine u bitnom istakla da u zgradi gdje žive njena ćerka drži kafanu i da je ista vlasnik, a da joj ona pomaže u tome, a da se kafana vodi na nju ćerku Danku. Nadalje je navela da se sjeća da su ispred ove kafane Boemi izbacili jedan sto i tada je naišao jedan inspektor i kaznio ih novčanom kaznom od 500 € od strane organa za prekršaje dobila je poziv i pošla je na zadnji sprat u sobu br.3 kod nekog čovjeka, a misli da se preziva Tomović i zamolila ga da mu omogući da to plati u ratama, jer je to veliki iznos za nju da bi ga mogla odjednom platiti, pojašnjavajući da je pošla zajedno sa Tomovićem kod Predsjednika suda, a misli da se zove Đurović Srđa gdje je istog zamolila da plati kaznu u ratama. Navela je da joj je Đurović to i omogući i da je tog dana platila 100 € i to kod Tomoović Đura koji joj je dao priznanicu na sa istim iznosom, a ovih ostalih 400 € je plaćala kod Tomašević Nikole i to kako je kad imala novca. U daljem je istakla da je Tomašević navraćao kod nje u kafanu, tražio joj novac, a da je isti znao i da je nazove na telefon, a da je ona Tomaševiću platila ostataka novčane kazne od 400 €, ističući da jesigurna da je Tomašević Nikola svaki put davao priznanicu kada bi mu dala novac, navodeći da su je u policiji zvali i da je ovakvu izjavu dala i u policiju i da su joj oni tražili priznanice koje im je ona i dala, a misli da se taj inspektor u policiji zove Mitrović.

U svom svjedočkom iskazu Klikovac Miroslav je pred istražnim sudijom 23.05.2007.godine u bitnom istakao da je bio kažnjen od strane Uprave carine zbog učinjenog carinskog prekršaja novčanom kaznom od 656 eura, a kako je nezaposlen nije imao da plati tu kaznu i jednog dana je došao kod njega jedan momak i rekao da radi u sud za prekršaje i misli da je rekao da se zove Vukadinović Rajko, a sa njim je bio policajac u uniformi. Nadalje je uzjavio da mu je ovaj Vukadinović rekao da je od strane organe za prekršaje donešeno rješenje kojim je novčana kazna koja mu je izrečena od strane uprave carina zamjenjena kaznom zatvora od mjesec dana i pitao ga da li hoće da plati kaznu u više rata ili da ide u zatvor, pojašnjavajući da je pristao da plati kaznu u više rata i kada je došao prvi put dao sam mu 100 € još jednom kada je došao dao mu je isto 100 €, a treći put 120 €, po njegovoj procijeni misli da mu je dao oko 320 €. U daljem je istakao da je svaki put sa Vukadinovićem dolazio policajac koji se nije miješao u priču, stajao je po strani ili sjedio u autu, neznajući ni o kom policajcu se radi, a misli da je jednom i Vukadinović sam došao. U bitnom je naveo da je ovaj novac davao na ruke Vukadinoviću, a nikakvu priznanicu mu nije davao kao znak da je novac primio od njega, niti ga je isti pitao bilo šta vezano za priznanicu. Na glavnom pretresu 04.02.2009.godine Klikovac Miroslav je naveo da se sjeća da je imao neke novčane obaveze zbog prekršajnog kažnjavanja i to iz oblasti carinskih prekršaja, prije nekoliko godina, i to čak negdje čini mu se 800-900 € i zna da su ga u prekršaju odbili kada je htio da plati u rate ove kazne, navodeći da je kod njega kući došlo uniformisano lice odnosno policajac sa još neki čovjekom u civilu i da su mu oni tada ponudilo da mogu ovu novčanu kaznu da plati iz tri rate, i tako je i učinio, a imena ovih ljudi se ne sjeća, a pošto se

Ovo desilo prije 3-4 godine, ne sjeća se ni kako sui izgledali. U daljem je naveo da ponavlja da obzirom da je ovog čovjeka vidio svega dva puta, danas se ne može izjasniti da li je jedno od ovih lica to lice, sobzirom da je prošlo nekoliko godina, da što se tiče njegovog iskaza kod istražnog sudije naveo bi da on ni tada nije bio siguran kao ni danas kako se ovo lice zove, niti ga poznaje, a vidjeli su se samo minut-dva par puta, a tačno je da je on u to periodu čitao i u novine da su u pitanju ova tri -četiri lica i rečena su mi kad sam saslušavan njihova imena, međutim, i danas navodi da nije siguran kako se ovaj čovjek zove, jer ne želi da njegov iskaz bilo kome nanese štetu ili donese ono što netreba, ali da je siguran on bi to rekao danas pred sudom, ističući da dok gleda ovdje na prisutnog optuženog Vukadinović Rajka da ne može biti siguran, da li je to ovaj čovjek ili nije, i da bi i on želio da se ovaj postupak više okonča, da se sa sigurnošću ne može izjasniti ni u kom tačnom periodu je plaćao ovaj novac, a moguće da je bila 2006., a možda 2007. godine.

U svom svjedočkom iskazu Novović Aco je na glavnom pretresu 22.12.2009. godine u bitnom istakao da je imao neke prekršaje zbog čega je bio dužan da plati neke novčane kazne, te da je to bilo prije možda četiri godine, 2005 ili 2006. godine, a sjeća se da je po pitanju ovih kazni kod njega dolazio Rajković Aleksandar koji je obično bio sam ili sa još jednim izvršiteljem, a isti je te kazne plaćao za koje je dobijao priznanice, mada se jednom desio problem da izvršitelj htio da naplati neku kaznu za koju je svjedok smatrao da nije dužan da plati, da bi tada došlo do žučne rasprave, pa čak i intervencije policije koja je htjela da mu stavi lisice i odvede u zatvor pri čemu je utvrđeno da se radi o kazni njegovog brata. U daljem je naveo da zna da je nekim pretragama i provjerama kao i krivičnom prijavom Predsjednika organa za prekršaje utvrdio da je platio više novčanih kazni nego što je dužan, da što se tiče datuma 24.2005. godine i 20.07.2005. godine se tačno sjeća da je platio novčanu kaznu i da je dobio priznanicu od strane izvršitelja, mada se sa sigurnošću ne može sjetiti koji je bio izvršitelj.

U svom svjedočkom iskazu Vasović Nedeljko je na glavnom pretresu 19.02.2010. godine je u bitno istakao da je u policiji radio još od 90-tih godina i to na raznim poslovima, a što se tiče perioda od oktobra 2003. do maja 2006. godine takođe je bio zadužen u više oblasti i to kao davanje asistencije, obezbjeđivanje javnih skupova, vođenje knjiga rezultata rada zaposlenih u njegovom odeljenju i knjigu časova, objašnjavajući da je moguće da je povremeno bio zamoljen od strane njegovog neposrednog šefa kada recimo neko ode na bolovanje, da predmete u kojima su bile naredbe u pogledu izvršenja kazne zatvora gdje su novčane kazne od strane Organa za prekršaje preinačene u kaznu zatvora, darcimo određeni broj predmeta vrati od prekršaja. U daljem je naveo da nije bio zadužen u ovom referatu, niti je neposredno vodio evidenciju ovih predmeta, već samo kao što kaže, ako je bio zamoljen po nekoliko dana najviše sedam, ističući da poznaje ovdje prisutne optužene dok se sjeća da je sa Đuricom Tomovićem sarađivao negdje 80-tih godina, a ne i kasnije. Nadalje je istakao da ovi predmeti iz prekršaja su zavođeni u arhivu, a da se ne može sjetiti ko je konkretno bio arhivar u odnosnom predmetu, da mu je poznato da su se u MUP-u vodili upisnici vezano za naredbe koje su poticale upravo iz Organa za prekršaje, i da je konkretno ove upisnike zavodio 80-ih i 90-ih godina, ali ne i u konkretnom periodu, dok su se ti upisničari inače mijenjali kao i rukovodioci u tom periodu, gotovo na svakih 6 mjeseci, da se ne može precizno izjasniti za period koji se tiče ovog postupka, kako su policajci zaduživani sa ovim predmetima, da mu je bilo poznato da su policajci predmete dnevno uzimali bez ikakvih strogih zaduženja i on je to lično doživio kao neku kolegijalnost i povjerenje, a to je slučajno zapazio jer su predmeti uzimani iz njegove kancelarije.

Iz nalaza i mišljenja vještaka finansijske struke Milenka Popovića od 25.02.2008. godine, da u Područnom organu za prekršaje u Podgorici u spornom periodu od 01.01.2003. godine do kraja prvog polugodja 2006. godine, nije na adekvatan način bio propisan i organizovan sistem evidentiranja

...nih, izvršenih i neizvršenih novčanih kazni, i da su periodični i godišnji izvještaji sačinjavani od osumnjičenog Djurice Tomovića sa saradnicima bili netačni, da nije na adekvatan način sprovedjena naplata novčanih kazni od strane kažnjenih lica, niti ustrojen sistem ispravne naplate i evidencija o naplatama izvršenim od strane referenata za izvršenje novčanih kazni, jer isti nijesu bili na standardno profesionalan način zaduživani blokovima preuzetih priznanica, niti su kopije priznanica predavali nadležnim pretpostavljenim ili službena (arhivi, finansijskoj službi sl.) Područnog organa za prekršaje u Podgorici, niti su ih kao dokaz o izvršenim naplatama čuvali u bloku priznanica, da nema vjerodostojne dokumentacije, iz koje bi se na nedvosmislen način na bazi vjerodostojnih isprava, moglo utvrditi stvaran iznos novčanih kazni naplaćenih, a zadržanih od strane osumnjičenih referenata za naplatu novčanih kazni, koji je svakako veći od iznosa koji je naveden u rješenjima o sprovedjenju istrage, a na osnovu dokumentacije prikupljene od strane službi Područnog organa za prekršaje u Podgorici, ukupnom iznosu od 4.750,00 €, da prema dokumentaciji koja se nalazi u spisima predmeta i dokumentaciji koja se nalazi kod Područnog organa za prekršaje u Podgorici, šteta koja je nastala zbog naplaćenih, a ne predatih iznosa novčanih kazni za sporni period, činila iznos od ukupno 4.640,00 €, od kojeg iznosa se na štetu naplaćenu od: Četković Danke odnosi iznos od 245,00 €, koje je naplatio Tomašević Nikola, na Mijović Davora odnosi iznos od 476,00 €, koje je naplatio Aleksandar Rajković, Drakić Gorana odnosi iznos od 78,00 €, koji je potpisan od Vukadinović Rajka, a koji potpis prema nalazu grafologa nije originalan potpis Vukadinović Rajka, na Klikovac Miroslava odnosi iznos od 320,00 €, na Novović Aleksandra iznos od 430,00 €, koje je naplatio Aleksandar Rajković, na Vuletić Zorana iznos od 3.055,00 €, koje je naplatio Nikola Tomašević, i na Simović Luku, iznos od 45,00 €, koje je naplatio Nikola Tomašević, vještak je u mišljenju naveo da se u spisima ne nalazi dio dokumentacije, odnosno priznanice koje su navedene za zahtjevu za podizanje i proširenje istrage, mimo priznanica koje su u nalazu navedne, te se o iznosima koji su u tim aktima navedeni ne mogu izjašnjavati, kao što se ne mogu izjašnjavati ni o vjerodostojnosti potpisa na nadjenim priznamicama.

Iz potvrde o privremeno oduzetim predmetima od 16.10.2006. godine na ime Tomović Djurice, se utvrđuje da je od istog lica oduzet telefon marke "Ericson T-65" sa karticom.

Iz potvrde o privremeno oduzetim predmetima od 13.10.2006. godine na ime Radulović Valentine se utvrđuje da je od iste oduzeta priznanica 007084, ips.br.9434/05 - iv od 25.02.2006. godine, priznanica 007009 od 25.04.2006. godine, priznanica 007017 od 10.05.2006. godine, priznanica 007088 od 18.03.2006. godine ips. 9434/05-iv, priznanica 007093 od 31.03.2006. godine ips. 9434/05-iv.

Iz potvrde Područnog organa za prekršaje br. 2190/09 od 24.11.2009. godine, se utvrđuje da se namještenik Rajko Vukadinović nije nalazio na radu u istom organu zbog udaljenja sa radnog mjesta počev od 25.02.2006. godine do 26.05.2007. godine.

Iz naredbi za dovodjenje Područnog organa za prekršaje Ips. 67/05-10 od 17.06.2005. godine i 05.05.2006. godine, na ime Klikovac Miroslava proizilazi da je za istog naredba izdata dana 17.06.2005. godine i 05.05.2006. godine.

Iz rješenja Ips.br. 67/05-10 od 25.03.2005. godine Područnog organa za prekršaje na ime Klikovac Miroslava se utvrđuje da je isti kažnjen novčanom kaznom u iznosu od 656,00€.

Uvidom u IPS upisnike i predmetne zavedene pod brojevima IPS br.5860/04-10; 9434; 7556/04; 6894/02; 6773/02; 1061/03; 3399/03; 6196/03; 21/04; 22/04; 1697/04; 237/04; 4844/03-10; 7596/03;

74/04; 2653/03; 4075/03; 5555/01; 9856/01; 3704/05; 4567/03 i 67/05, slijedi da su predmeti iz izreke presude evidentirani kao narebe po kojima nije moguće postupiti, odnosno kao zastare, dok se uvidom u priznanice u pogledu istih predmeta odnosno istih lica utvrđuju da su svjedoci Simović Luka, Mijović Davor, Suković Enis, Djoković Ahmet, Junčaj David, Junčaj Nuo, Junčaj Tonin i Novović Aco platili novčane kazne, u prilogu čega su im i dostavljane priznanice.

Na osnovu rezultata cjelokupnog postupka, i ocjene svih provedenih dokaza, kako pojedinačno tako i u prilogu sprovedenjem istih u međusobnu vezu, kao i analizom i ocjenom odbrana optuženih, u ovom postupku je nedvosmisleno utvrđeno da su optuženi Nikola Tomašević i Aleksandar Rajković, izvršili krivično djelo koje im se optužnicom stavlja na teret, i to sa onim činjeničnim opisom, iz kojih su proizašla zakonska obilježja krivičnog djela pronevjere, a kako je to bliže opisano stavom I izreke ove presude.

Naime, na osnovu potpunih, određenih i sasvim jasnih priznanja optuženih Nikole Tomaševića i Aleksandra Rajkovića, a koja su data na glavnom pretresu, i koja su našla svoje utemeljenje u materijalnim dokazima provedenim u ovom postupku, na sasvim izvjestan i pouzdan način se utvrđuje da je Nikola Tomašević izvršio krivično djelo pronevjere iz čl.420 st.2 u vezi st.1 KZ-a, i to u periodu od 28.10.2003. godine do maja 2006.godine, a optuženi Rajković Aleksandar u istom periodu krivično djelo pronevjere iz čl. 420 st.1 KZ-a CG. Da su optuženi u naznačenom periodu, kao referenti za izvršenje prekršajnih kazni u Područnom organu za prekršaje u Podgorici, u namjeri da sebi pribave protivpravnu imovinsku koristi, prisvojili novac koji im je povjeren u službi, na način što su u postupku prinudnog izvršenja novčanih kazni izrečenih u prekršanom postupku od strane nadležnim državnih organa, kada je novčana kazna zamijenjena u kaznu zatvora, odlazili kod kažnjenih lica, zajedno sa ovlašćenim službenim licima policije, o čemu su se na detaljan način izjašnjavali i svjedoci policajci saslušani u ovom postupku, a radi privođenja na izdržavanje zatvorske kazne, pa kad su kažnjenja lica ponudila da kaznu plate od istih uzimali novac na ime naplate izrečene novčane kazne, o čemu su kažnjenim licima izdavale priznanice koje su bile ovjerene službenih pečatom Područnog organa za prekršaje i potpisane od strane upravitelja izvršne sudske pisarnice okrivljenog Tomović Djurice, koji novac nijesu uplaćivali na žiro-račune nadležnih državnih organa bez imalo sumnje se utvrđuje iz njihovih određenih i potpunih priznanja u kojima su detaljno opisali, kako sam način postupka prinudnog izvršenja novčanih kazni, tako i odlaske na lice mjesta sa policijskim službenicima, kao i način naplate i u tom pravcu prisvajanje ovako uzetog novca. Ovi navodi odbrane optuženih su u cijelosti potkrijepljeni i u saglasnosti sa svjedočkim iskazima saslušanih oštećenih u ovom postupku i to svjedoka Radulović Valentine, Četković Milijane, Vuletić Zorana, svjedoka Simonović Luke, Mijović Davora, Suković Enisa, Djoković Ahmeta, Junčaj Nua, Junčaj Davida, Junčaj Tonina i Novović Aca, koje iskaze svjedoka sud je u cjelosti prihvatio kao objektivne, precizne i istinite, budući da su se ovi svjedoci na sasvim jasan način izjašnjavali o svim okolnostima koje su ime neposredno poznate, a tiču se njihovog plaćanja kazni u prekršajnom postupku, odnosno načina naplate od strane optuženih Tomašević Nikole i Rajković Aleksandra, tada kao referenata za izvršenje prekršajnih kazni. Nadalje, činjenično stanje iz izreke presude, a koje se tiče ovih optuženih, osim prednjim potvrđeno je i utvrđeno provedenim pismenim dokazima, i to kako uvidom u priznanice koje su sastavni dio spisa, tako i nalazom i mišljenjem vještaka finansijske struke Milenka Popovića, kao i uvidom u upisnike i predmete zavedene pod oznakama IPS br. 5860/04-10; 9434; 7556/04; 6894/02; 6773/02; 1061/03; 3399/03; 6196/03; 21/04; 22/04; 1697/04; 237/04; 4844/03-10; 7596/03; 1874/04; 2653/03; 4075/03; 5555/01; 9856/01; 3704/05; 4567/03 i 67/05. Dakle, u odnosnim predmetima je konstatovano za ova lica da po naredbama nije moguće postupiti, odnosno da je nastupila zastarjelost, pri čemu se iz priloženih priznanica konstatuje da su ova lica kao što su u svojim svjedočkim iskazima decidno i precizirali i to u prisustvu optuženih, a na čije iskaze optuženi nijesu imali primjedbi, da su imenovani svjedoci platili novčane kazne, međjutim,

dobijeni novac optuženi Tomašević Nikola i Rajković Aleksandar nijesu uplatili na žiro-račune nadležnih organa, već su novac ostavili za sebe.

Optuženi su bili svjesni da naplaćivanjem kazni, odnosno uzimanjem novca na ime naplate izrečene novčane kazne i izdavanjem priznanica kažnjenim licima, a potom neuplaćivanjem ovog novca na žiro-račune nadležnih državnih organa, vrše krivično djelo pronevjere, uz evidentnu namjeru pribavljanjem protivpravne imovinske koristi, čime se rasvjetljava njihov psihički odnos prema krivičnom djelu u pitanju, i to u direktnom umišljaju.

Postupajući na prednje opisan način u radnjama optuženih Tomašević Nikole ostvarena su sva bitna obilježja krivičnog djela pronevjere iz čl.420 st.2 u vezi st.1 KZ-a, a u radnjama optuženog Rajković Aleksandra krivičnog djela pronevjere iz čl.420 st.1 KZ-a, budući da naznačeno krivično djelo vrši onaj ko u namjeri da sebi ili drugom pribavi protivpravnu imovinsku korist prisvoji novac koji mu je povjeren u službi ili na radu u državnom organu, dok ukoliko je pribavljena imovinska korist u iznosu koji prelazi 3.000,00 €, radi se o stavu 2 navedene odredbe, što je slučaj sa optuženim Tomaševićem.

Pri ovakvom odlučivanju, sud je imao u vidu i navode branioca optuženog Tomašević Nikole date u završnoj riječi, u kojima je isti u bitnom isticao da u ovom postupku nije na izvjestan način utvrđeno da je njegov branjenik izvršio krivično djelo stavljeno mu na teret, ističući da tako nešto ne proizilazi ni iz nalaza i mišljenja vještaka, kao ni iz iskaza saslušanih svjedoka, nalazeći da su ovakvi navodi branioca dati u završnoj riječi lišeni svakog osnova i opovrgnuti činjeničnom gradnjom koja je proizašla iz ovog pretresanja, a naročito iz iskaza saslušanih svjedoka oštećenih, koji su u potpunom skladu sa odbranom optuženog datom na glavnom pretresu, pa su ovakvi navodi branioca optuženog isključivo upravljani na relativizaciju sasvim jasnog priznanja optuženog, i u tom pravcu izbjegavanja krivice njegovog branjenika.

Takodje je sud cijenio i sagledavao u cjelini odbranu optuženog Rajković Aleksandra i pritom razlike u njegovim odbranama, u prethodnom postupku, u odnosu na odbranu datu na glavnom pretresu, u dijelu različitosti, nalazeći i prihvatajući kao jasnu, utemeljenu i istinitu njegovu odbranu datu na glavnom pretresu, kao i pojašnjenje u pogledu različitosti odbrana sa glavnog pretresa, kao sasvim logično i prihvatljivo, iz kojih razloga sud i nije prihvatio navode odbrane ovog optuženog, kada je pred Upravom policije kao i istražnim sudijom pokušavao ustvrditi da je sav novac koji je uzimao od trećih lica na ime naplate izrečenih novčanih kazni uplaćivao na žiro-račun nadležnog državnog organa, cijeneći ovaj dio odbrane kao pokušaj optuženog da ublaži, odnosno izbjegne svoju krivicu u ovom postupku. Naime, ovaj dio odbrane je opovrgnut i iskazima saslušanih svjedoka koji su se na konkretan i decidan način izjašnjavali o svim relevantnim okolnostima, pri čemu je sud naročito imao u vidu i navod odbrane ovog optuženog dat na glavnom pretresu, a koji se odnosi na naplatu kazne od Novović Aca, cijeneći i ovaj dio odbrane kao pokušaj ublažavanja svoje krivice, budući da je isti takodje opovrgnut nepobitnim činjenicama i to materijalnim dokazima, odnosno uvidom u priznanice, koje se odnose na Novović Aca, kao i samim iskazom ovog svjedoka datog na glavnom pretresu, što sagledano u cjelini i dovedeno u međusobnu vezu isključuje svaku sumnju u naprijed izloženo činjenično utvrđenje, kao i zaključak suda.

U ovom postupku je takodje na sasvim izvjestan način utvrđeno i da je optuženi Tomović Djurica izvršio krivično djelo nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivnih materija iz čl.403 st.1 KZ-a CG, i to da je isti tokom 2006. pa sve do 16. oktobra 2006.godine u Podgorici, u svom stanu u Ul. Radosava Burića broj 169, neovlašćeno držao vatreno oružje, pušku "Mausser" model 1924 cal. 7,6 mm, fab.br.161418, za koju nije shodno članu 27 Zakona o oružju, posjedovao oružni list. Da je isti **zaista**

u svojoj kući držao naznačeno vatreno oružje, ni sam optuženi nije negirao, dok se ovakav zaključak bez dileme utvrđuje iz same potvrde o oduzimanju predmetne puške, pri čemu je optuženi na glavnom pretresu u pogledu porijekla puške drugačije naveo, ističući da se radi o trofejnom oružju, kao poklon od svog oca, objašnjavajući svoju raniju odbranu, kao odbranu koju je naveo po sugestiji drugih lica, a koji navodi su po zaključivanju suda irelevantni i bez uticaja na postojanje predmetnog krivičnog djela.

Naime, iz zakonske odredbe čl.403 st.1 KZ CG slijedi da se krivično djelo nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivnih materija sastoji u neovlašćenju izradi, prodaji, nabavljanju, nošenju ili držanju i razmjeni vatrene oružja, municije ili eksplozivnih materija, dakle, radnja izvršenja je alternativno određena.

Krivično djelo za koje se okrivljeni oglašava krivim je djelo sa blanketnom dispozicijom, pa je kod ovih djela pored navođenja činjenica i okolnosti koje čine bitna obilježja krivičnog djela u pitanju, a o kojima se sud izjasnio, nužno navesti i materijalnopравни propis od kojeg zavisi postojanje ovog djela.

Naime, okrivljeni Tomović Djurica je konkretnom prilikom postupao suprotno odredbi čl.27 Zakona o oružju, iz koje zakonske odredbe slijedi da se oružni listi izdaje za držanje oružja ili za držanje i nošenje oružja, zatim da se oružni list za držanje oružja izdaje fizičkom licu koje posjeduje oružje za ličnu bezbjednost, vlasniku trofejnog oružja, zatim da se oružni list za držanje i nošenje oružja izdaje fizičkom licu radi bavljenja streljaštva i lova, i da se izdaje na ime vlasnika, što sve primijenjeno na konkretnu stvar, sa izvjesnošću upućuje na zaključak da je okrivljeni postupao suprotno navedenoj zakonskoj odredbi, odnosno da je bez oružnog lista držao u svom stanu u Ul. Radosava Burića br. 169, pušku "Mausser" model 1924 cal. 7,66mm, fab.br.161418, kojim radnjama su se u svemu stekla subjektivna i objektivna bića krivičnog djela nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivnih materija iz čl.403 st.1 KZ CG.

Okrivljeni Tomović Djurica je bio svjestan da držanjem u svom stanu naznačenog lovačkog karabina za koji ne posjeduje oružni list vrši krivično djelo, dakle da isti drži neovlašćeno, što je i htio postupajući sa direktnim umišljajem.

Prelazeći na odlučivanje o vrsti i visini krivične sankcije, u pogledu svih okrivljenih, sud je cijenio sve okolnosti koje utiču na njen izbor, vrstu i visinu u smislu čl.42 KZ CG, pa je u odsustvu otežavajućih okolnosti, u pogledu sve trojice optuženih, od olakšavajućih na strani optuženog Nikole Tomaševića i Aleksandra Rajkovića posebno cijenio priznanje krivičnih djela koja im se stavljaju na teret, data na glavnom pretresu, kao i pokazana žaljenja zbog istih, njihovu raniju neosudjivanost, a što se utvrđuje uvidom u Izvode iz kaznene evidencije na ime optuženih Tomašević Nikole izdat od strane Uprave policije PJ Podgorica br. 11-245/09-24852/2-2491 od 26.11.2009. godine i Rajković Aleksandra izdat od strane Uprave policije PJ Podgorica br. 11-245/09-245853/2-2492 od 26.11.2009. godine, u okviru imovinskih prilika njihovo loše imovno stanje, na strani optuženog Aleksandra Rajkovića i porodične prilike i to da je oženjen otac dvoje mlđb. djece, a na strani optuženih Tomaševića i Tomovića i njihovu starosnu dob (Tomašević 63 godine, a Tomović 57 godina), prethodno im utvrđujući kazne zatvora i to optuženom Tomašević i Rajković u trajanju od po 1(jedne) godine, a optuženom Tomović Djurici u trajanju od 3 (tri) mjeseca, nalazeći da u konkretnom slučaju utvrđene kazne zatvora nije neophodno i primijeniti, uslovljavajući ih sa rokom provjere u pogledu Tomaševića i Rajkovića u trajanju od 3(tri) godine, a u pogledu okrivljenog Tomović Djurice u trajanju od 1 (jedne) godine, očekujući da se u konkretnom slučaju i uslovnom osudom sa uspjehom može ostvariti svrha izricanja iste propisane čl.52 st.2 KZCG u okviru opšte svrhe izricanja krivične sankcije propisane čl.4 st.2

zakona i u dovoljnoj mjeri uticati na okrivljene da više ne vrši niti ovo niti druga krivična djela, imajući u vidu posebno procjenu ličnosti ovih okrivljenih od strane suda i u tom pravcu neposredno uvjerenje, da se njihovo popravljajanje može izvršiti i izricanjem uslovnih osuda.

Sud je izmijenio činjenični opis optužnice u osudjujućem dijelu, u pogledu krivičnog djela pronevjere, i to prilagodjavajući isti rezultatima dokaznog postupka, kao i samoj izmjeni od strane zastupnika optužbe, i nadjenoj pravnoj kvalifikaciji od istog, na način što se optuženi Tomašević Nikola oglašava krivim, zbog naznačenog krivičnog djela pronevjere iz čl.420 st.2 u vezi st.1 KZ-a, i pribavljene protivpravne imovinske koristi u iznosu od 4.769,269 €, a optuženi Rajković Aleksandar, zbog krivičnog djela pronevjere iz čl.420 st.1 KZ-a CG i pribavljenje imovinske koristi u iznosu od 411 €, a budući da je zastupnik optužbe iz činjeničnog opisa izostavio radnje okrivljenog Tomaševića koje se odnose na Mijović Davora, a također odustao od daljeg krivičnog gonjenja u odnosu na Vukadinović Rajka, nalazeći da ovakvom izmjenom nije povrijeđen njen objektivni identitet.

U odnosu na okrivljenog Tomović Djuricu izrečena je i mjera bezbjednosti oduzimanje puške "Mausser" model 1924 cal. 7,6 mm, fab.br.161418, kao predmeta izvršenja krivičnog djela.

Kako je optuženi Tomašević Nikola oglašen krivim za krivično djelo pronevjere iz čl.420 sta.2 u vezi st.1 KZ-a CG, a optuženi Rajković Aleksandar za isto krivično djelo ali za stav 1, to je optuženi Tomašević dužan da na ime troškova krivičnog postupka, i to troškova vještačenja putem vještaka finansijske struke Milenka Popovića uplati iznos od 1.500 €, a optuženi Rajković Aleksandar iznos od 500,00 €, budući da ukupni troškovi ovog vještaka iznose 2.991,80 €, pri čemu je sud djelimično i to srazmjerno krivičnim djelima obavezao optužene na snošenje ovih troškova, a imajući u vidu da je zastupnik optužbe odustao od optuženog Vukadinović Rajka, dok je Tomović Djurica oslobođen od optužbe, pa ostali dio troškova pada na teret budžetskih sredstava suda, sve shodno odredbama čl.202 i 203 ZKP-a CG, dok je paušal u odnosu na I i II optuženog odmjeren u iznosu od 50,00 €, i to shodno dužini trajanja postupka, složenosti predmeta i imovinskim prilikama optuženih.

Nasuprot prednje, sa dovoljnom izvjesnošću u ovom postupku nije dokazano da je optuženi Tomović Djurica izvršio i krivično djelo nesavjestan rad u službi iz čl.417 st.1 KZ-a CG, u mjesto vrijeme i na način kako mu se to stavlja predmetnom optužnicom na teret, iz kojih razloga ga je sud za ovo krivično djelo oslobodio od optužbe, odlučujući kao u stavu II izreke ove presude.

Naime, pažljivom analizom navoda odbrane optuženog Tomović Djurice, u kojoj je isti na veoma detaljan način obrazlagao u više navrata pred ovim sudom način svog rada, način evidentiranja i upisivanja predmeta, svoja ovlašćenja, kao i raspored rada ostalih zaposlenih u pisarnicama Područnog organa za prekršaje, gdje je između ostalog, veoma decidno pojašnjavao tokom postupka da su sačinjavani tromjesečni, polugodišnji i godišnji izvještaji o radu izvršene pisarnice, i to u obrascu koje je dostavilo Ministarstvo pravde, a podaci su radjeni na osnovu izvještaja referenata za izvršenje prekršajnih sankcija, i unošeni u obrazac koji je dostavljen od strane istog ministarstva, a u kojem je primijetio manjkavost rubrika i to dvije rubrike za broj primljenih i vraćenih predmeta ministarstvima, i zbog tog nedostatka kolona predmete su svrstavali u istom obrascu i godinama je bila takva praksa, a za takvu manjkavost je znao i predsjednik suda, kao i vijeće za prekršaje koje je dolazilo u kontrolu, dok je kontrolu vršila i pravosudna inspekcija iz Ministarstva pravde, a u šta se i sud uvjeri neposrednim uvidom u IPS upisnike, ne može se izvesti zaključak o zanemarivanju i propuštanju dužnosti nadzora ovog optuženog, kao i nesavjesnog postupanja. Takođe je optuženi detaljno obrazložio status predmeta u Područnom organu za prekršaje u postupku prinudnog izvršenja novčanih kazni, i to kada je novčana kazna zamijenjena kaznom zatvora, posebno pojašnjavajući svoj

pred istražnim sudijom da se ti predmeti preko njihove arhive predaju preko tzv. knjige za centralnoj arhivi CB-a Podgorica, i ti predmeti u kojima su donijete naredbe kako je naveo upisani su u internu knjigu koja se vodi u referatu za izvršenje i preko nje su se predmeti davali njihovoj arhivi, gdje su takodje evidentirani u tu drugu knjigu i iz te knjige kada su evidentirani tek su tada prosljedjivani MUP-u, dodajući i to da što se tiče IPS upisnika u njima nije izvršenje naredbe, niti je to poslovnikom predviđeno, već su se u njima samo konačno završili izvršeni i nezavršeni predmeti, pri čemu je sud i u pogledu ovih navoda odbrane optuženog, našao utemeljena utemeljena u materijalnim dokazima i to neposrednim uvidom u interne knjige, u kojima su ovi predmeti zaista upisivani. Nadalje, u najbitnijem je odbrana optuženog Tomovića podržana i u skladu sa odbranama Nikole Tomaševića i Aleksandra Rajkovića koji su u više navrata isticali da nijesu bili u obavezi da referišu ili na bilo kakav način polažu račune Tomović Djurici u pogledu postupanja po naznačenim predmetima u naplati novčanih kazni, niti su takav nalog imali od strane predsjednika tog organa, ilustrujući to čak i na način da su mogli sami da organizuju u dogovoru sa policajcima svoje dnevne obaveze, pa i tako da jednog dana mogu ići na lice mjesta, i to dolaskom policajaca i raspoređivanjem naredbi, dok su nekada mogli i uopšte da ne odlaze na lice mjesta, budući da nijesu bili u obavezi da referišu bilo kome svoje dnevne obaveze. Polazeći i od svjedočkog iskaza Rašović Milivoja tadašnjeg predsjednika Područnog organa za prekršaje i dovodjenjem istog u vezu sa odbranom optuženog Tomovića, u kojoj isti objašnjavajući način kontrole referenata sa Tomović Djuricom, u bitnom kaže da referenti ni na kakav strogo formalan propisan način nijesu bili zaduživani ovim predmetima, već je bila stvar internog dogovora da se vode sveske kao neki vid evidencije, a isti nijesu bili zaduživani ni sa propisanom evidencijom u pogledu ovih predmeta, a koji su se u pisarnici tretirali kao nezavršeni, već su bili zaduživani u MUP-u, pa kada se kompletna procedura odradi i MUP dostavi dokaz da je izvršena uplata, ili da su lica odvedena u zatvor, predmet se razvodio kao završen, sasvim se logično izvlači zaključak, a budući da je i iskaz ovog svjedoka u svim relevantnim činjenicama u skladu sa odbranama, kako optuženih Tomaševića i Rajkovića, tako i odbranom Tomović Djurice, da ovaj optuženi nije propuštao dužnosti nadzora i očigledno nesavjesno postupao u vršenju službe, niti je bio svjestan da usled toga može nastupiti imovinska šteta, a budući da kao lice koje rukovodi radom izvršne pisarnice nije kontrolisao rad referenata za izvršenje prekršajnih kazni.

Što se tiče zaduženja predmetnim priznanicama i ovjeravanjem istih od strane okrivljenog Tomović Djurice, a u kom pravcu se okrivljeni Tomović Djurica takodje detaljno izjašnjavao, pri čemu njegovi navodi odbrane ni u ovom dijelu nijesu dovedeni u sumnju takodje saglasnim odbranama Tomašević Nikole i Rajković Aleksandra, budući da su isti pored ostalog tokom postupka saglasno navodili da su zaduživani u pravilu od strane Tomović Djurice sa ovim priznanicama koje su prethodno od strane Tomović Djurice i ovjeravane, isto tako pojašnjavajući da se dešavalo i to da su od strane predsjednik bili ovlašćeni da ukoliko nedostaju sredstva da ih oni kupuju, pri čemu je i ovakva odbrana dodatno utemeljena i potvrđena i samim svjedočenjem Rašović Momčila tadašnjeg predsjednika suda koji je doslovice istakao da su se priznanicama njegovi izvršitelji zaduživani preko ekonomata ili u situacijama pošto je to bio period velikih kriza, ukoliko se ostane bez tih priznanica imali su ovlašćenja da ih nabave sami, ali su bili u obavezi da ih povjere i da ih potpiše šef izvršenja.

Neophodno je ukazati i to da se za postojanje predmetnog krivičnog djela podrazumijeva takvo zanemarivanje dužnosti, koje za svakog koji poznaje tu službu uočljivo na prvi pogled, a s druge strane da bi se rad u službi mogao smatrati očigledno nesavjesnim potrebno je da postoji izvjesna trajnost, čak i sistematičnog u neurednosti. Dakle, u svakom konkretnom slučaju potrebno bi bilo obuhvatiti čitavo djelovanje okrivljenog u njegovom poslovanju kao službenog lica, da bi se mogao donijeti zaključak da se radi o očigledno nesavjesnom postupanju, pri čemu bi bilo nepravilno iz

čitavog djelovanja optuženog istrgnuti pojedinu djelatnost i samo na osnovu toga stvoriti zaključak o očigledno nesavjesnom postupanju, pa na takav način sagledavajući obavljanje svih službenih djelatnosti okrivljenog Tomović Djurice i njegovo postupanje kao upravitelja izvršne sudske pisarnice Područnog organa za prekršaje u periodu od 2003. do maja 2006. godine, ovaj sud nije našao takvo zanemarivanje dužnosti i očigledno nesavjesno postupanje, usljed čega bi isti bio svjestan da time može nastupiti imovinska šteta preko 3.000 €, a koje bi navelo na zaključak da je isti izvršio krivično djelo nesavjestan rad u službi iz čl.417 st.1 KZ-a CG, pri čemu je od značaja napomenuti i to da je isti upravo u periodu koji mu se stavlja na teret i bio na dužem bolovanju, a što je tokom postupka nedvosmisleno utvrđeno prilaganjem medicinske dokumentacije kao i nalaza i mišljenja ljekarske komisije Republičkog fonda za zdravstvo od 23.12.2004. godine.

Polazeći od izloženog, sud je okrivljenog Tomović Djuricu usljed nedostatka dokaza oslobodio od optužbe kojom je stavljeno na teret da je izvršio krivično djelo nesavjestan rad u službi iz čl.417 st.1 KZ-a.

Kako je zastupnik optužbe odustao u završnim riječima od daljeg krivičnog gonjenja, u pogledu Rajka Vukadinovića, zbog krivičnog djela pronevjera iz čl. 420 st.1 KZ-a, sud je odbio optužbu u odnosu na ovog okrivljenog, i to usljed odustanka zastupnika optužbe, shodno čl.362 tač.1 ZKP-a, odlučujući kao u stavu III izreke ove presude.

Budući da je okrivljeni Tomović Djurica oslobodjen od optužbe, a u odnosu na okrivljenog Vukadinović Rajka optužba je odbijena, to troškovi krivičnog postupka u stavu II i III izreke presude padaju na teret budžetskih sredstava suda.

Na osnovu izloženog, shodno citiranim zakonskim odredbama, odlučeno je kao u stavu I, II i III izreke ove presude.

PREDSJEDNIK VIJEĆA - SUDJIA
Maja Zeković

